

flytande efter inskrifningen omedelbart skyddar förvärf i god tro, och den svenska, som uppställer en mycket lång preskriptions- eller häfdetid (tjugu år).

Frankrike.

Bland de äldre inskrifningssystemen i Europa har det franska varit af största betydelse såsom mönster för åtskilliga länders lagstiftning under 1800-talet. Dess inflytande på svensk rätt är omisskännligt. Den gällande franska rätten hvilar på Code civil (1804) och på lagen den 23 mars 1855.

Inskrifningen verkställes för hvarje distrikt (arrondissement) af en administrativ tjänsteman (conservateur des hypothèques). Inskrifningen sker efter rättigheternas beskaffenhet i olika böcker men alltid i kronologisk ordning. Man skiljer i formellt afseende mellan två slags inskrifningar, allteftersom en afskrift af den grundläggande urkunden intages i inskrifningsböckerna eller allenast ett referat däraf. Den förra formen för inskrifningar (transcription) användes vid äganderättsförvärf, servitut, arrenderätt m. m., den senare (inscription) vid inskrifning af hypotek. Då ansökan om inskrifning sker, införes densamma först i ett diarium (registre des dépôts), hvarom bevis meddelas sökanden. I den ordning ansökningarna inkommit införas sedan urkunderna eller referat af dem i de egentliga inskrifningsböckerna. Dessa äro till antalet tre, en för hypotek (registre des inscriptions), en för äganderättsförvärf genom frivillig öfverlåtelse, för servitut, arrenderätt m. m. (registre des transcriptions des actes de mutation) och en för exekutiva försäljningar (registre des transcriptions de saisie immobilière). Då alla inskrifningar ske i kronologisk ordning, har det varit nödvändigt att upprätta särskilda register för att underlätta uppsökandet af fastigheternas eller rättare fastighetsägarnes verkliga rättsställning. Dessa register upptaga hvarje fastighetsägares namn och därvid allt, som om honom finnes antecknadt i de egentliga fastighetsböckerna. Till dessa register sluta sig alfabetiska förteckningar öfver fastighetsägarna. De franska inskrifningsböckerna stå utan samband med katastern. Fastigheternas läge och gränser framgå icke af böckerna. Alla fastighetsböcker äro såtillvida offentliga, att vederbörande tjänsteman är skyldig att på begäran lämna utdrag ur desamma. För böckernas riktiga förande samt för riktigheten af meddelade utdrag eller intyg är vederbörande tjänsteman ansvarig. Skada, som uppkommer genom oriktighet i berörda afseenden, skall af honom

Fastighetsböckerna och deras förändringar.

ersättas. Såsom garanti för skadeståndets utgörande är stadgadt, att ifrågavarande tjänstemän skola vid tjänstens tillträdande ställa säkerhet till visst belopp antingen i fast egendom eller i statsobligationer.

*Inskrifning
af ägande-
rättsför-
värf.*

Inskrifning af äganderätt skall äga rum vid alla öfverlåtelser men icke vid förvärf genom arf eller testamente. Bland öfverlåtelser, som äro föremål för inskrifning, märkes utom försäljning, skifte och gåfva äfven äktenskapskontrakt, som innefattar öfverlåtelse af viss fastighet eller grundlägger fullständig egendoms-gemensamhet mellan makarna. Inskrifningstvång vid äfventyr af böter eller viten förekommer icke. Ett högst betydande antal öfverlåtelser äger också årligen rum utan att inskrifning sker; de höga afgifter, som äro förenade med inskrifningen, verka i sin mån afhållande.

Inskrifningen är utan betydelse för rättsförhållandet mellan parterna själfva; äganderätt öfvergår genom aftalet, utan att inskrifning ökar förvärfvarens rätt. Inskrifning af äganderättsförvärf sker endast med hänsyn till säkerheten mot tredje man. Såsom allmän regel gäller, att rättigheter, som härleda sig omedelbart från samme fångesman, hafva företräde efter dagen för inskrifningen. Denna regel tillämpas utan afseende därpå att senare förvärfvare haft kännedom om tidigare förvärf. Grunden härtill är densamma, som ofvan anförts för motsvarande regel i den österrikiska rätten: inskrifning är i fråga om öfverlåtelstens giltighet mot tredje man en formföreskrift, som icke får åsidosättas. Man åberopar ock, att om hänsyn skulle tagas till god tro hos förvärfvaren, detta skulle i många fall föranleda tvekan och framkalla äganderättstvister. Men har ett formligt svek ägt rum från senare förvärfvares sida, så äger tidigare förvärfvares rätt bestånd, oakadt inskrifning skett senare. Bevisskyldigheten för tillvaron af svek faller naturligtvis helt och hållet på den tidigare förvärfvaren. Uppstår åter äganderättstvist mellan parter, som icke åberopa samme fångesman, utan leda sina anspråk från skilda personer, är inskrifningen utan all betydelse. Först en viss tids häfd bereder säkerhet åt ett fång, hvilket icke kan ledas tillbaka till den, som varit rätt ägare.

*Inskrifning
af hypotek.*

Föremål för inskrifning äro ock förmånsrätter och hypotekariska panträtter (privilèges et hypothèques). Vissa förmånsrätter, motsvarande dem, som omtalas i 17 kap. 4 § handelsbalken, äro giltiga utan inskrifning. I viss grad gäller detta ock om den förmånsrätt, som tillkommer säljare för ogulden köpeskilling. Denna förmånsrätt bevaras genom öfverlåtelstens transkription, såvida beloppet angif-

vits i köpehandlingen; ex officio göres då inskrifning af förmånsrätten i hypoteksregistret. Denna inskrifning sker blott i kraft af en ordningsföreskrift, hvars åsidosättande icke medför förlust af förmånsrätten. Har den oguldna köpeskillings belopp icke angifvits i köpehandlingen och förmånsrätten sålunda icke bevarats genom öfverlåtelsens transkription, kan samma förmånsrätt genom inskrifning efter yrkande af säljaren fortfarande under vissa villkor bevaras. Har nämligen säljaren låtit inskrifva förmånsrätten inom 45 dagar från det försäljningen skedde, måste den, till hvilken egendomen genom ny öfverlåtelse föryttrats, låta inskrifningen gälla mot sig, ändock att hans fång tidigare transkriberats. Med tillbakaverkande kraft i förhållande till köparens borgenärer, kan säljarens förmånsrätt inskrivas, så länge köparens fång icke blifvit föremål för transkription. Den, som står i begrepp att lämna lån mot säkerhet i fast egendom, måste alltså för egen trygghet fordra, att fånget transkriberas. Men detta förutsätter, att gäldenären åtkommit egendomen genom fång, som är föremål för transkription; uppgifver därför låntagaren, att så icke är förhållandet, måste långgivaren förvissa sig äfven om riktigheten häraf. Förmånsrätt för ogulden köpeskillning intager en säregen ställning hufvudsakligen därigenom, att öfverlåtelsens transkription gäller såsom inskrifning af förmånsrätten. I andra fall, då lagen erkänner tysta förmånsrätter (privilèges du copartageant et de séparation des patrimoines etc.), ankommer det alltid på den berättigade själf att inom viss tid söka inskrifning. Sökes inskrifningen inom föreskrifven tid, har densamma tillbakaverkande kraft, i annat fall räknas förmånsrätten från dagen för inskrifningen.

Hypoteket har en accessorisk karaktär. Dess giltighet står och faller med giltigheten af den fordran, till hvars säkerhet det blifvit ställt. Det liknar härutinnan den tyska rättens »Sicherungshypothek». Den tyska rättens »Grundschuld» saknar motsvarighet i Frankrike. Om ett äldre hypotek bortfaller, rycka senare hypotek upp, dock icke i det fall att ett nytt hypotek, hvarmed det gamla inlösts, sättes i dess ställe.

Hypoteket är i regel betingadt af inskrifning (publicitetsprincip) och bundet vid viss fastighet (specialitetsprincip). Men från denna regel finnas viktiga undantag till förmån för gift kvinna och för omyndig, hvilka hafva ett omedelbart på lagens stadgande hvilande, af inskrifning oberoende, hypotek i all den fasta egendom, som tillhör mannen, resp. förmyndaren. Staten, departementen, kommunerna samt vissa offentliga anstalter hafva ock i kraft af lagens stadgande generella

hypotek i uppbördsmäns fasta egendom, dock endast efter inskrifning. Likaså grundlägges ett generellt hypotek genom domstols dom i skuldfordringsmål, som ålägger gäldenären betalningsskyldighet i penningar, äfvensom genom domstols utslag, hvarigenom gäldenärens underskrift å skuldförbindelse förklaras för äkta, dock att jämväl i dessa fall inskrifning fordras (jfr. 17 kap. 10 § handelsbalken af 1734 års lag).

Verkan af hypotekets inskrifning är analog med betydelsen af inskrifning af äganderättsförvärf. Inskrifningen gifver företräde i förhållandet mellan borgenärer och i förhållande till tredje man, som förvärfvat äganderätt, sedan hypoteket inskrifvits, allt under förutsättning af förvärf från samma person. Frånvaron af god tro betyder intet. Vid tvist mellan dem, som åberopa skilda fångesmän, har inskrifningen ingen verkan; de hypotek, som inskrifvits, sedan fastigheten kommit ur rätte ägarens hand, blifva ogiltiga. Inskrifning af hypotek gäller endast under tio år; därefter måste förnyelse ske. Nödvändigheten af förnyelse är en följd af det kronologiska inskrifningssystemet; det anses praktiskt omöjligt att för längre tid åstadkomma tillförlitliga gravationsbevis. Hypotek till förmån för gift kvinna eller omyndig gäller dock utan förnyelse, intill dess ett år förflutit, sedan äktenskapet upplöstes eller förmyndareskapet upphörde. Inom nämnda tid måste förnyelse ske vid påföljd att eljest den förmånsrätt, som grundats å den äldre inskrifningen, går förlorad. Då det franska hypoteket till sin natur är rent accessoriskt, preskriberas det tillika med den fordran, för hvilken det blifvit ställt.

Fastighetskrediten är föga utvecklad i Frankrike. Till de olägenheter, som hafva sin grund i en stark splittring af jordbesittningen, komma inskrifningsväsendets brister, som för innehafvare af små och medelstora egendomar göra fastighetskreditens anlåtande så godt som omöjligt. Till samma resultat medverka de dryga kostnaderna för inskrifning äfvensom bristerna i exekutionsväsendet. Fastighetskreditens ställning i Frankrike framgår bäst däraf, att medan å säkra värdepapper medelräntan ofta understiger 3 %, uppgår hypoteksräntan i regel till 4 à 5 %.

Föremål för inskrifning äro ock realservitut, äfvensom upplåtelser, som afse nyttjanderätt på lifstid (personalservitut: usufruit, usage, habitation). Inskrifning erfordras för att bereda servitutet giltighet mot ny ägare af den fastighet, som af servitutet besväras, äfvensom mot hypotek, som efter upplåtelsen af servitutet inskrifvits. På lika sätt fordras inskrifning af arrendeaftal för längre tid än aderton år.

*Inskrifning
af andra
saktätter.*

Belgien.

På den franska rätten hvilar den belgiska lagstiftningen om inskrifningsväsendet. Med begagnande af förarbetena till den franska lagen af 1855 ordnade man hithörande frågor i Belgien redan genom en lag af den 16 dec. 1851. Inskrifningen är något fullständigare än den franska, men i likhet med denna omfattar den icke arf och testamente. Hypotek utan inskrifning finnes icke; ej heller generalhypotek. Domstols dom eller utslag medför icke någon hypotekarisk rätt. Gift kvinnas och omyndigs legala hypotek äro beroende af inskrifning i viss fastighet. Sättet för inskrifningarnas verkställande är i Belgien detsamma som i Frankrike. Verkan af inskrifningen är ock på lika sätt bestämd i båda länderna, dock att i Belgien vid tvist mellan två, som härleda sin rätt från samme fångesman, god tro i förvärfvet erfordras, så framt tidigare inskrifning skall gifva företräde åt senare förvärf. Förvärfvarens kännedom om det tidigare förvärfvet utesluter sålunda möjligheten för honom att medelst inskrifning trygga sin rätt. Inskrifning af hypotek skall i Belgien inom femton år förnyas; dock gälla likasom i Frankrike inskrifningar till skyddande af gift kvinnas och omyndigs legala hypotek utan förnyelse, till dess ett år förflutit efter äktenskapets upplösning eller förmynderskapets upphörande. Utom äganderättsförvärf och hypotek äro personal- och realservitut samt realonera äfvensom arrendeaftal för längre tid än nio år föremål för inskrifning.

Italien.

Det franska systemet återfinnes ock i den gällande italienska rätten (civillagen den 25 juni 1865). Föremål för inskrifning äro samma rättsförvärf som i den franska rätten. Inskrifningen omfattar alltså hvarje förvärf genom öfverlåtelse men icke förvärf genom arf eller testamente. Formerna för inskrifning äro ungefär desamma i båda länderna. Vid hvarje inskrifning skall fastighetens katastrummer angifvas, hvarigenom den möjlighet af namnförväxlingar, som det franska systemet medför, är utesluten. Verkan af inskrifningen är densamma som i den franska rätten, dock att i vissa fall äganderätt och annan sakrätt, som af tredje man förvärfvats och inskrifvits innan käromål om återgång af fångesmannens eller upplåtarens förvärf blifvit inregistrerad, blifva beståndande. Detta gäller, då återgång af gåfva yrkas på grund af gåfvotagarens otacksamhet eller bristande uppfyllelse af gjorda åtaganden, då återgång af köp yrkas af säljaren på grund

af brist i uppfyllelse af köparens förpliktelser o. s. v. Den, som af gåfvotagaren eller köparen förvärfvat äganderätt eller annan sakrätt i fastigheten innan gifvarens eller säljarens talan om återgång antecknats i fastighetsregistret, är sålunda genom inskrifningen tryggad i sin rätt. Stadgandet om målets anteckning har icke gifvits i förvärfvarens intresse, utan i öfverlåtarens eller upplåtarens; öfverlåtelse eller upplåtelse, som sker efter det anteckning gjorts, är utan verkan mot kâranden, om han vinner rättegången. Inom hypoteksväsendet äro publicitets- och specialitetsgrundsatserna strängare genomförda än i den franska rätten; de tysta förmånsrätterna äro mycket få och oväsentliga. Inskrifning af hypotek skall förnyas inom trettio år. Arrendeafstal å längre tid än nio år är föremål för inskrifning.

Nederländerna.

Det franska inskrifningsväsendet blef i Nederländerna genom civillagen den 10 april 1838 föremål för en ganska grundlig revision i samma riktning, som senare följdes i Belgien och Italien. Utom de franska inskrifningsböckerna har införts ett allmänt register, innehållande för hvarje fastighetsägare ett upplägg, hvarå upptagas alla inskrifningar, som afse honom tillhöriga fastigheter. De urkunder, som ligga till grund för inskrifningar, skola innehålla hänvisningar till katasternummer, hvilka i sin ordning införas i det allmänna registret; Detta register liknar i viss mån de blandade personal-realfolier, som förekomma i vissa delar af Tyskland. Föremål för inskrifning är likasom i Frankrike, Belgien och Italien hvarje rättsförvärf genom öfverlåtelse, men icke förvärf genom arf och testamente. Inskrifning fordras äfven för öfverlåtelsens verkan parterna emellan. Inom hypoteksrätten äro publicitets- och specialitetsgrundsatserna nästan fullständigt genomförda. Inskrifning för fogulden köpeskilling — vare sig denna uppgifvits i köpebref eller icke — kan med tillbakaverkande kraft ske inom åtta dagar, sedan transkription af öfverlåtelsen ägt rum. Förnyelse af inskrifvet hypotek förekommer icke.

England.

En säregen ställning till inskrifningsväsendet intager den engelska rätten. Trots upprepade försök att införa ett system liknande det, som sedan länge ägt bestånd i det europeiska fastlandets stater, har den engelska rätten i det hela för-

blifvit främmande för det moderna inskrifningsväsendet. Sedan äldre tid har dock på några ställen i England tillämpats ett system, som är jämförligt med det allmänt europeiska. I grefskapen Middlesex, Kingston-upon-Hull och York hafva nämligen sedan början af 1700-talet för inskrifning af rätt till fast egendom ett slags fastighetsböcker blifvit förda. Inskrifningen afser icke blott äganderättsförvärf — såväl genom öfverlåtelse som genom testamente — utan äfven pant-rätt och andra rättigheter, som häfta vid en fastighet. Öfverlåtelse af fast egendom sker i dessa grefskap likasom i det öfriga England genom en i behörig form upprättad skriftlig handling (deed of grant), men då sådan handling eljes är tillräcklig icke blott för att göra aftalet bindande parterna emellan, utan äfven för att gifva det verkan mot tredje man, fordras i anförda grefskap för sistnämnda rättsverkan därjämte, att ett referat af öfverlåtelsehandlingen inskrifvits i ett officiellt register. Förr än inskrifning skett, är t. ex. en köpare icke skyddad mot den, som senare af säljaren förvärfvat äganderätt eller panträtt till fastigheten. Under loppet af 1800-talet hafva många försök blifvit gjorda att utsträcka inskrifningsinstitutets användning till hela landet. Flera särskilda förslag i denna riktning förelades parlamentet, men förkastades. Slutligen kom dock en dylik lagstiftning till stånd genom två särskilda lagar af den 29 juli 1862, men verkan af denna lagstiftning blef ringa. Inskrifning af rätt till fast egendom gjordes icke obligatorisk, utan inskrifningen skulle vara en frivillig sak, beroende helt och hållet af hvarje enskild fastighetsägares godtfinnande. Icke heller medelbart — genom den rättsverkan inskrifningen medförde — stadgades något inskrifningstvång. Ägarens rätt att genom föryttring, pantsättning o. s. v. förfoga öfver fastigheten förblef oberoende af inskrifning. Å andra sidan kräde denna lagstiftning vid hvarje inskrifning stränga formaliteter, hvilkas behöriga uppfyllande var förenadt med betydande kostnader. Under sådana förhållanden är det förklarligt, att antalet inskrifningar blef så ringa (omkring trettio i medeltal årligen), att rättslifvet i det hela förblef oberördt af lagens bestämmelser. Nya lagar i ämnet («Land transfert acts») utfärdades 1875 och 1897, men hafva hittills icke förmått öfvervinna de engelska godsägarnes obenägenhet för inskrifningsinstitutets användning. Enligt den förra af dessa lagar är inskrifning frivillig, enligt den senare, som icke upphäfver den förra, utan endast innehåller tillägg till densamma, skola båda lagarna visserligen obligatoriskt tillämpas, men icke omedelbart utan successivt i de särskilda grefskapen eller vissa mindre distrikt efter regeringens initiativ i hvarje särskildt fall. Har rege-

ringen för sin del beslutit lagens tillämpning i ett grefskap eller en del däraf, kan emellertid grefskapsrådet å sammanträde, där minst två tredjedelar af medlemmarna äro närvarande, förklara, att en obligatorisk inskrifning af äganderättsförvärf icke är önskvärd inom distriktet; härmed är frågan om lagarnas tillämpning förfallen. Regeringens beslut skall ock ofördröjligen föreläggas parlamentet till godkännande. Hittills hafva dessa lagar vunnit tillämpning endast i London¹.

*Fastighets-
boken och
dess förän-
de.*

Fastighetsregistret föres för särskilda distrikt, hvilkas områden bestämmas af lordkanslern. Såsom inskrifningsmyndighet fungerar en juridisk ämbetsman (the registrar) med biträdande tjänstemän. Inskrifningsmyndigheten är befogad att höra part och vittnen på ed och ådöma böter för försummad inställelse af vittne. Föremål för inskrifning är hvarje fastighet, som innehafves med fri äganderätt (*freehold*).² Ett särskildt register föres öfver fastigheter, som upplåtits å en eller flera personers lifstid eller å mer än tjugueett år (*leasehold*). En besittningsrätt af detta slag likställes i den engelska lagstiftningen med äganderätt. Fastigheten kan, där ej annorlunda vid upplåtelsen föreskrifvits, af innehafvaren föryttras och pantsättas, dock att naturligtvis härigenom icke större rätt kan öfverlåtas än öfverlåtaren själf ägde. Skulle ett aftal om leasehold innehålla förbud mot föryttning, är rätten icke föremål för inskrifning.

*Inskrifning
af ägande-
rättsför-
värf.*

Inskrifning af äganderätt och hvad därmed likställes sker efter pröfning af sökandens åtkomsthandlingar och meddelas efter sökandens begäran och handlingarnas beskaffenhet antingen med ovillkorlig rätt (*absolute title*) eller med förbehåll af annans rätt (*possessory title*) eller med viss tidsbegränsning eller annat villkor, hvartill handlingarna föranleda (*qualified title*). Vid inskrifning af leasehold göres naturligtvis alltid förbehåll för upplåtarens rätt till fastigheten, äfvensom för tredje mans rätt öfver hufvud. Kan det ej visas, att upplåtaren har en ovillkorlig rätt att upplåta fastigheten, sker ock särskild reservation för den rätt, som på

¹ Ofvan berörda lagar gälla endast för *England*. För *Irland* har i fråga om fastighetsbokssystemet 1891 kommit till stånd en särskild lagstiftning, som i sina grunddrag öfverensstämmer med den engelska och i likhet med denna ytterst hvilat på förebilden af *act Torrens*, en efter systemets upphöfsmän, Sir Robert Torrens, benämnd fastighetslag (*Real property act*) för Sydaustralien af den 2 juli 1858. Denna *act Torrens*, hvilkens grundsatser hastigt utbredde sig öfver Australien och äfven annorstädes i engelska kolonier, såsom Ceylon, British Columbia, Malacka, vannno insteg, har under en tid spelat en roll äfven inom den vetenskapliga diskussionen om inskrifningsväsendets lämpligaste anordning. Efter hand har dock intresset svalnat för detta i själfva verket mycket primitiva system, som kunde hafva sitt berättigande i de länder, där det först kommit till användning, men på intet sätt tål en jämförelse med de europeiska fastlandsstaternas lagstiftning i ämnet.

² Hvad angår *copyhold* eller fastighet, som lyder under ett säteri (*manor*), sker öfverlåtelse fortfarande likasom i äldre tid genom inskrifning i ett register, som föres vid sätesgården.

grund häraf kan tillkomma annan. Vid inskrifning af äganderätt till freehold, utfärdas på begäran åt ägaren därom bevis (*land-certificate*) upptagande den inskrifna rättens beskaffenhet såsom ovillkorlig eller villkorlig. Ett liknande bevis (*lease-certificate*) lämnas vid inskrifning af leasehold. Öfverlåtelse af fastighet (freehold land eller leasehold land) sker genom inskrifning, hvarvid tillika ett bevis (land-certificate eller lease-certificate) utfärdas. Endast den *inskrifne* ägaren har rätt att genom *inskrifning* öfverlåta eller pantsätta fastigheten. Då emellertid öfverlåtelse och pantsättning af fastighet kunna ske äfven oberoende af inskrifning, har man sökt att genom föreskrifter om anmälan (*caution*) af sålunda förvärfvad rätt (jfr. den tyska rättens »*Vormerkung*») samt om inskrifning af provisoriskt förbud mot ny inskrifning (jfr. den tyska rättens »*Widerspruch*») trygga fastighetsbokens öfverensstämmelse med den materiella rätten. Sedan de sväfvande rättsanspråken blifvit afgjorda, kan registret beriktigas efter domstols beslut. Beträffande verkan af inskrifningen enligt engelsk rätt torde svårligen allmänna regler kunna uppställas. Inskrifningen har materiell rättsverkan eller afgörande betydelse i den mån inskrifningen icke själf innehåller reservationer (inskrifning med ovillkorlig rätt) samt i den mån dess verkan icke suspenderas genom anmälan om en oberoende af inskrifning förvärfvad rätt eller upphäfves genom svikligt förfarande vid utfärdandet af handling, som ligger till grund för inskrifning. Beträffande sistnämnda fall är att märka, att det svikliga förfarandet i regel icke kan åberopas mot tredje man, som mot vederlag förvärfvat en rätt i förlitande på riktigheten af uppgifterna i fastighetsregistret.

Hvarje inregistrerad ägare af freehold eller leasehold kan såsom hypotek i fastighetsregistret låta inskrifva visst penningbelopp, att betalas å bestämd tid, med eller utan ränta, samt med eller utan rätt för borgenären att vid uteblifven betalning åvägabringa fastighetens försäljande. Borgenärens namn och villkoren vid pantsättningen upptagas i registret; på begäran utfärdas åt borgenären ett bevis] (*charge-certificate*). Panträtternas rang eller företräde sinsemellan räknas, där ej i registret annorlunda anmärkts, efter inskrifningens datum, icke efter aftalets. Panträtter kunna öfverlåtas genom inskrifning. Inskrifven rätt är icke underkastad preskription; förnyelse af inskrifven panträtt förekommer sålunda icke.

Genom lagen af 1897 gäfvos föreskrifter om de bevis, som skola utfärdas i inskrifningsärenden. Grundsatsen är, att dylika bevis skola fullständigt upptaga

*Inskrifning
af hypotek.*

hvad fastighetsregistret innehåller om den fastighet beviset afser. Härigenom uppkomma urkunder, som på en gång utgöra äganderätts- och gravationsbevis. Vid öfverlåtelse af äganderätt skall beviset lämnas till förvärfvaren. Öfverlåtes endast en del af fastigheten, skall på säljarens bekostnad ett nytt bevis utfärdas åt köparen. Förloras beviset, skall ett nytt utfärdas, sedan sökanden förebragt den bevisning, som inskrifningsmyndigheten aktar nödigt att fordra. Kungörelse skall införas i tidningarna. Beviset kan ock deponeras hos inskrifningsmyndigheten, som därvid förser detsamma med fortlöpande anteckningar om nya inskrifningar.

På grund af den begränsade tillämpning, som lagarna af 1875 och 1897 hittills erhållit, står det engelska rättslifvet i det hela fjärran från det moderna inskrifningsväsendet. Jordäganderättsförhållandena i England äro icke heller sådana, som det moderna inskrifningsväsendet förutsätter. Den engelska jordbesittningen är som bekant koncentrerad på ett relativt fåtal händer. Till följd häraf är fastighetsomsättningen jämförelsevis ringa. De engelska godsägarne hafva ock merendels i ekonomiskt afseende en sådan ställning, att för dem anlita af fastighetskredit icke är behöfligt. Härtill kommer, att en stor del af den engelska jorden icke innehafves med sådan äganderätt, att föryttring eller pantsättning öfver hufvud kan ifrågakomma. Mer än hälften af Englands jord är ännu underkastad sådana bestämmelser, att innehafvarne snarast äro att anse såsom ett slags fideikommissarier (tenants for life).

De s. k. settlements, som ligga till grund för dessa jordägares rättsställning, innefatta icke blott förbud mot föryttring utan äfven mot pantsättning. Om också rätt att upptaga hypotekslån — likasom rätt att för längre tid utarrendera dylik fastighet — genom den nyare lagstiftningen blifvit under vissa villkor medgifven, ligger det dock i sakens natur, att den principiella begränsning, som gör fastighetens innehafvare till ett slags fideikommissarie, måste lägga afgörande hinder i vägen för uppkomsten af ett hypoteksväsende, som kan jämföras med det allmänt europeiska. Då nu lagstiftningen själf lagt frågan om införandet af ett modernt inskrifningsväsen i händerna på de stora godsägarne, är det förklarligt, att ringa resultat vunnits.

Danmark och Norge.

Till de äldsta inskrifningssystemen i Europa hör, utom det svenska, det i Danmark och Norge ännu gällande, på Christian V:s lagstiftning hvilande systemet.

I Christian den V:s danske lov (1683) föreskrifves, att de skriftliga handlingar, som innefatta öfverlåtelse eller pantsättning af fast egendom, skola uppläsa vid rätten, att anteckning om uppläsandet (tingläsningen) skall ske i domboken samt att de upplästa handlingarna skola införas i ett särskildt protokoll.

Genom förordningen den 7 febr. 1738 meddelades utförliga föreskrifter om anordningen af inskrifningsböckerna (*Skøde-ogPantebøger*). Dessa böcker skulle föras protokollariskt (kronologiskt) med alfabetiska register öfver fastigheterna (namnregister). För landet skulle dessutom inskrifningsböcker, ordnade efter fastigheterna, inrättas, med särskildt upplägg för hvarje fastighet (realregister). I verkligheten genomfördes dock detta lagbud först efter hand under 1700-talet och förra hälften af 1800-talet. Beträffande städerna infördes föreskrift om realregister genom förordningen den 28 mars 1845. Med stöd af denna förordning, som tillika innehåller de ännu gällande reglerna om böckernas anordning och förande, hafva realregister efter hand blifvit allmänt införda.

Den danska fastighetsrättens mest karakteristiska drag är den afgörande betydelse, som tillerkännes *uppläsandet* af de för inskrifning bestämda handlingarna vid domstolen, den s. k. *tingläsningen*. Inskrifningen såsom sådan är utan rättslig betydelse; den rättsverkan, som öfver hufvud tillkommer publikationsförfarandet, är knuten vid tingläsningen. Tingläsning af handlingar rörande fastighet skall ske vid domstolen i den ort, där fastigheten är belägen. Om tingläsningen, som verkställas af en vid domstolen anställd tjänsteman, tecknas å handlingen intyg, underskrifvet äfven af domaren. *Själftva tingläsningen* sker utan föregående pröfning af den ingifna handlingens laglighet och utan undersökning af utställarens behörighet. Men innan *intyget tecknas å handlingen*, åligger det vederbörande tjänsteman att anställa undersökning af handlingens förhållande till tidigare inskrifningar samt eventuellt å den ingifna handlingen anteckna förhållande, som helt eller delvis hindrar uppkomsten af den rätt, som genom den ingifna handlingen skulle förvärfvas. Sålunda göres anmärkning om öfverlåtarens bristande åtkomst, om utställarens omyndighet m. m. Tjänstemannens beslut om dylik anteckning kan öfverklagas.

Sedan tingläsningen blifvit antecknad i domboken och de tinglästa handlingarna ordagrant införda i protokollen, skola nödiga anteckningar verkställas i realregistret. I realregistret har hvarje fastighet sitt upplägg, upptagande tre afdelningar i följd *efter* (icke bredvid) hvarandra. Den första afdel-

ningen (»Eiendomen») är afsedd för angifvande af egendomens beskaffenhet (Sædegaard, Bondegaard o. s. v.), dess skatteförhållanden m. m. Den andra afdelningen (»Adkomster») upptager alla tinglästa åtkomsthandlingar, med angifvande af förvärfvarens namn samt hänvisning till det ställe i protokollen, där handlingen är införd. I den tredje afdelningen (»Hæftelser») antecknas panträtter och inskränkningar i ägarens dispositionsrätt öfver egendomen. Hit höra anteckningar om ägarens försättande i konkurs eller i omyndighet, om fastighetens utmätning, om upplåtelse af nyttjanderätt och servitut. Anteckning, som förlorat sin giltighet, skall öfverstrykas, dock så att den fortfarande kan läsas.

*Inskrifning
af ägande-
rättsför-
värf.*

För öfverlåtelse af fast egendom fordras skriftlig öfverlåtelsehandling (*Skøde*). För att bereda förvärfvaren skydd mot tredje man, d. v. s. mot öfverlåtarens borgenärer och mot den, som senare kan hafva af honom förvärfvat rättigheter till egendomen, måste skødet vara tingläst. Tingläsningen skall ske på första eller andra tinget efter skødets utfärdande, om detta skett inom samma provins, där egendomen ligger, eljest på tredje eller fjärde tinget. Försummas dessa tider, blir påföljden den, att skødets innehafvare förlorar det företräde, som en äldre åtkomsthandling eljest har framför en yngre. Vid kollision mellan två åtkomsthandlingar, af hvilka den ena i rätt tid blifvit tingläst, den andra icke, räknas verkan af den förra från dagen för utfärdandet, verkan af den senare först från dagen för tingläsningen. Hafva åter två åtkomsthandlingar blifvit lästa i rätt tid, räknas verkan från tiden för åtkomsthandlingens utfärdande; äro de utfärdade samma dag, medföra de lika rätt. Har en öfverlåtelsehandling icke i rätt tid blifvit tingläst, måste den vika för den äganderätt, panträtt, servitutsrätt o. s. v., som förvärfvats i god tro och blifvit tingläst i rätt tid. Utmätning, som blifvit tingläst, blir gällande mot icke i rätt tid tingläst öfverlåtelsehandling. Vissa nyttjanderätter, som icke själfva behöfva tingläsas, blifva ock gällande mot icke i rätt tid tingläst öfverlåtelsehandling. I nu berörda afseenden har alltså tingläsningen afgörande betydelse för det materiella rättsläget. Af det anförda framgår emellertid, att tingläsningen — likasom den svenska lagfarten — har konstitutiv betydelse allenast då den omedelbare fångesmannens åtkomst icke klandras. Klandras åter dennes eller någon föregångares åtkomst, är tingläsningen utan verkan; först tjuguarig häfd utesluter klander i detta fall. För häfdetidens utgångspunkt är tingläsningen utan betydelse.

Panträtt i fast egendom är alltid hypotekarisk; tinglåsning af den skriftliga handling, som innehåller pantutfästelsen, medför rättsskydd i samma omfattning som vid öfverlåtelse. Pantförskrifningen kan omfatta äfven sådan egendom, som gäldenären i framtiden kan förvärfva. Tinglåsningen är villkor för panträttens normala verkan, dess giltighet mot tredje man, d. v. s. mot ny ägare af fastigheten samt mot upplåtarens borgenärer. Hade den nye ägaren kännedom om panträkten då öfverlåtelsen skedde, gäller dock panträkten mot honom oberoende af tinglåsning. Tinglåsning af pant skall ske inom samma tid som för öfverlåtelsehandling är stadgad. Har tinglåsning skett i behörig tid, räknas panträttens verkan från den dag pantförskrifningen utfärdades. Har tinglåsning skett efter den föreskrifna tiden, räknas rättsverkan från den dag tinglåsningen skedde.

*Inskrifning
af hypotek.*

Den pantsatta fastigheten häftar äfven för ränta, dock att enligt förordningen den 12 mars 1790 innehafvare af äldre panträtt icke till förfång för senare panträtt får utbekomma mer än ett års förfallen ränta. Häftar samma fastighet för flere panträtter med olika rätt sinsemellan, äga panträttshafvarne befogenhet att utlösa hvarandra. Äldre panträtt medför företräde att lösa, men begagnas icke detta företräde, öfvergår befogenheten till innehafvaren af den närmast yngre panträkten. Tydligt är, att rätten att utlösa annan panträttshafvare måste vara betingad däraf att dennes fordran är till betalning förfallen. Huruvida senare panträtt rycker upp, då tidigare panträtt bortfaller, är omtvistadt. Frågans besvarande beror af den senare pantutfästelsens innehåll. Är denna, såsom vanligen är förhållandet, utfäst såsom »sekundär prioritet», anses det stå ägaren fritt att »utbyta» den inlösta första prioriteten mot en annan af lika belopp och därigenom hindra uppryckning. Endast i det fall att den första prioriteten afser en rätt af begränsad varaktighet, t. ex. hypotek för en lifränta, kunna innehafvare af senare panträtter fordra, att fördelen af den första prioritetens upphörande må komma dem till godo.

Panträtt i fastighet kan realiseras genom införsel, som gifver rätt att bruka och draga afkastning af fastigheten för skuldens betalning. Detta förfarande kommer dock numera endast undantagsvis till användning. Enligt Christian V:s lov kunde panthafvaren ock genom dom få äganderätten sig tillerkänd efter värdering, men genom praxis och särskilda författningar — bl. a. den 22 april 1817 och den 9 april 1891 — har detta ändrats därhän, att panträkten realiseras å exekutiv auktion. Exekutiv försäljning, som sökes för senare panträtt, kommer icke till stånd, där ej innehafvare af tidigare panträtt erhålla full godtgörelse. Den exekutiva

auktionen har karaktären af en specialkonkurs. Äfven fordran, som eljes icke är till betalning förfallen, medför rätt till godtgörelse. Den exekutiva försäljningen sker å samtliga intresserades vägnar. Dessa kallas till ett sammanträde för bestämmande af auktionsvillkoren. Kommer försäljningen till stånd, bortfalla de panträtter, som ej täckas af köpeskillingen.

I *Norge* gälla i hufvudsak den danska rättens bestämmelser. Genom resolutionen den 19 juli 1848 gåfvos nya föreskrifter om fastighetsböckernas förande. I fråga om panträttens uppkomst och prioritet i kollisionsfall gäller numera lagen den 12 okt. 1857. Genom denna lag stadgades, att hypotekarisk pant endast gäller i viss i pantförskrifningen uppgifven fastighet, icke i gäldenärens fasta egendom i allmänhet eller i den han i framtiden kan förvärfva. Den tillbakaverkande kraft, som tingläsningen under vissa förutsättningar ägde enligt äldre rätt, afskaffades, hvarjämte tillfälle bereddes att vid extra ting erhålla tingläsning, i städerna två gånger i veckan och på landet två gånger i månaden. Dessa extra ting hållas å landet af domaren i hans bostad i närvaro af två vittnen.

---

*Bil. IV.***Om återköpsrätt till fast egendom enligt utländsk lagstiftning.**

Frågan om rätt för staten och för kommunerna att vid föryttring af fast egendom göra förbehåll om återköp har på senaste tid varit föremål för mycken uppmärksamhet i samband med ifrågasatta åtgärder från det allmännas sida för beredande af egna hem och för ordnande af städernas bostadsförhållanden. Med anledning häraf har det ansetts lämpligt att här lämna en kortfattad redogörelse för den viktigaste utländska lagstiftningen i fråga om återköpsrätt på grund af förbehåll vid öfverlåtelse af fast egendom.

Den *tyska* rätten erbjuder möjlighet att vid försäljning af fastighet göra förbehåll om återköps- och förköpsrätt. Genom förbehåll om återköpsrätt uppkommer emellertid endast en fordringsrätt; återköpsrätten kan icke göras gällande mot ny ägare till fastigheten. Att gifva återköpsrätten sakrättslig betydelse och medgifva inskrifning därför i fastighetsboken ansågs, då lagen utarbetades, icke vara af samfärdselns behof påkalladt. Då ett förbehåll om rätt till återköp endast grundlade ett obligatoriskt förhållande, kunde åt aftalsfriheten lämnas fritt utrymme; kontrahenterna kunna efter sitt godtfinnande träffa öfverenskommelse om pris och öfriga villkor för återköpet samt om den tid, inom hvilken rättigheten måste göras gällande. Så länge ett förbehåll om återköpsrätt allenast har ofvan antydda betydelse och återköpsrätten sålunda icke såsom en sakrätt häftar vid fastigheten, kan man icke säga, att ett förbehåll om återköpsrätt medför någon verklig inskränkning i själfva äganderätten. Ät ett dylikt förbehåll kan dock, såsom i det följande skall visas, på en omväg beredas giltighet mot tredje man.

Förköpsrätten skiljer sig från återköpsrätten däri att den endast innebär företräde för den, till hvars förmån den betingats, att, därest egendomen säljes, få öfvertaga densamma på samma villkor, som tredje man erbjudit. Aftal om förköpsrätt grundar likasom förbehåll om återköp närmast en fordringsrätt. I motsats till återköpsrätten har emellertid förköpsrätten tillika i lagen fått karaktär af en sakrätt. Detta har medfört, dels att bestämmelser gifvits om rättighetens inskrifning i fastighetsboken, dels att rättsregler af tvingande natur blifvit uppställda beträffande aftalets innehåll; aftalsfriheten är här begränsad. Förköpsrätten får utöfvas endast vid försäljning, icke vid annan öfverlåtelse, icke heller vid äganderättens öfvergång genom arf eller testamente. Såsom vederlag för fastigheten skall, då förköpsrätten utöfvas, det pris erläggas, som den senare köparen betalt eller utfäst sig att betala. Båda dessa bestämmelser äro, såvidt förköpsrätten skall äga sakrättslig karaktär, af tvingande natur och lägga sålunda ovillkorligt hinder i vägen t. ex. för en öfverenskommelse på förhand om priset. Förköpsrätten kan vara förbehållen för ett eller flera fall af försäljning; den kan ock betingas till förmån för hvarje ägare af en viss fastighet. Denna reglering af förköpsrätten har skett hufvudsakligen i syfte att bereda möjlighet att åt en stam af jordbruks- eller fabriksarbetare skapa egna hem, utan att därför godsägaren eller fabriksledningen undandrages allt inflytande vid ombyte af ägare.

En jämförelse mellan återköps- och förköpsrätten får emellertid icke stanna därvid, att den förra grundlägger endast en fordringsrätt mot medkontrahenten, medan den senare skapar en sakrätt, som häftar vid egendomen, i hvems hand den vara må. I själfva verket finnes möjlighet att vid aftal om återköpsrätt skydda förre ägarens framtida anspråk på egendomen äfven mot tredje man. Återköpsrätten får visserligen icke inskrifvas såsom en verklig sakrätt, men det framtida anspråk, som återköpsrätten grundlägger, kan skyddas mot tredje man genom en särskild anteckning (»Vormerkung») i fastighetsboken. En dylik återköpsrätt, där villkoren helt och hållet bero af kontrahenternas aftal, kan tydligen bereda öfverlåtaren långt större fördelar än den såsom verklig sakrätt inskrifna förköpsrätten, hvilken till sitt innehåll är bunden vid ofvan angifna tvingande lagbud. Verkan af återköpsrätten kan stegras därhän, att fastigheten faktiskt ställes utanför den vanliga omsättningen; villkor kunna stadgas, som medföra, att fastigheten icke kan säljas eller användas såsom kreditobjekt. Genom det aftal, som grundlägger återköpsrätten, kunna allehanda bestämmelser om egendo-

mens brukande och förvaltning träffas; förvärfvarens rätt att behålla egendomen kan göras beroende däraf att han uppfyller dessa bestämmelser. Vederlaget vid återköpsrättens utöfvande kan bestämmas så lågt, att återköpsrätten verkar såsom en vitesbestämmelse för underlåtenhet att efterkomma aftalets bestämmelser i öfrigt. Om nu genom en »Vormerkung» i fastighetsboken anspråket på egendomens återförvärfvande är tryggt mot tredje man, är tydligen äganderätten till fastigheten, i hvems hand den vara må, helt och hållet beroende af bestämmelserna om återköpsrättens utöfvande. I detta fall kan man med skäl tala om en verklig inskränkning i äganderätten.

Hela denna anordning med en genom »Vormerkung» skyddad återköpsrätt innebär tydligen, att man på en omväg kommer till en återköpsrätt af sakrättslig karaktär, oaktadt en sådan sakrätt vid lagens utarbetande förklarats icke vara påkallad. Då till skydd för den, som förvärfvar fastigheten, det ansetts nödigt att inskränka aftalsfriheten vid *förköpsrätt*, såvidt denna skall såsom en sakrätt häfta vid egendomen, måste det synas mindre följdriktigt att mot tredje man bereda giltighet åt en *återköpsrätt*, vid hvilken aftalsfriheten är obegränsad. Emellertid är en sådan anordning rättsligen möjlig, och den har också i praxis kommit till användning i vissa fall af särskildt intresse. Uppmärksamhet förtjänar sålunda den tillämpning, staden Ulm gjort af den allmänna lagens hithörande bestämmelser.

I *Ulm* afser återköpsrätten tomter, hvarå staden uppfört arbetarebostäder. Dessa tomter med tillhörande bostadshus öfverlätas af staden med äganderätt, men staden betingar sig en återköpsrätt, som får utöfvas i vissa genom aftalet bestämda fall. Af köpeskillingen betalas 10 % kontant; återstoden, för hvilken inteckning med bästa förmånsrätt tages i fastigheten, amorteras med 2 1/2 % årligen, hvartill kommer 3 % ränta. Då halfva köpeskillingen är betald, kan gäldenären inställa amorteringen, men staden är i sådant fall berättigad att fordra vanlig ränta å det återstående beloppet. Återköpsrätten får begagnas, *då* köparen eller hans arvingar icke fullgöra sin betalningsskyldighet inom ett halft år efter hvarje förfallodag, *då* köparen eller hans arvingar inom närmaste 100 år vilja föryttra lägenheten, *då* ägaren trots föregående varning uthyr lägenheten eller någon del däraf mot högre hyra än vederbörande myndighet bestämt, *då* ägaren utan myndighets tillstånd belånar fastigheten, *då* ägaren trots upprepad anmaning underlåter att själf bebo lägenheten, *då* han icke behörigen underhåller åbygg-

nad efter myndigheternas anvisning, *då* han uppsåtligen eller genom grof vårdslöshet skadar eller försämrar lägenheten samt *då* utmätning af lägenheten skett eller ägaren råkat i konkurs. Dessutom kan återköpsrätten utöfvas, då lägenhetens ägare utan särskildt tillstånd mottager inneboende eller inhyser främmande personer i sådana delar af lägenheten, som ej äro afsedda till bostad. Förutsättning för återköpsrättens utövande i detta fall är, att rättelse efter föregången skriftlig anmaning icke frivilligt sker och icke heller kan annorledes åvägbringas. Skall lägenheten eller någon del däraf af ägaren användas för idkande af handel eller annan näring, eller skall lägenheten helt eller delvis för sådant ändamål till annan upplåtas, erfordras tillstånd af vederbörande myndighet, som därvid äger bestämma de villkor, under hvilka sådan användning af lägenheten må äga rum. Återköpssumman fastställles af skiljemän och skall så bestämmas, att den motsvarar det af köparen till staden erlagda priset med jämkning allteftersom åbyggnaden förbättrats eller försämrats. Befinnes åbyggnad, då värdering sker, hafva förbättrats, utbetalar staden ersättning härför; har åbyggnaden försämrats, sker motsvarande afdrag å köpeskillingsbeloppet. Värderingsförrättningen är för båda parterna ovillkorligt bindande; resultatet af värderingen får icke dragas under domstols pröfning eller annorledes öfverklagas. Till skydd för återköpsrätten inskrifves, då öfverlåtelsen sker, en »Vormerkung» i fastighetsboken. Vill staden vid kontraktsbrott från ägarens sida icke begagna sig af sin återköpsrätt, kan staden i stället fordra, att den innestående köpeskillingen för lägenheten genast betalas.

Äfven i några andra städer, såsom Reutlingen och Bremen, hafva vid öfverlåtelse från stadens eller statens sida förbehåll om återköp skett, men dessa fall äro af mindre intresse. I Reutlingen gällde frågan närmast friköp af ett antal ofria tomter, hvarvid staden betingade sig återköpsrätt. I Bremen har återköpsrätt betingats vid öfverlåtelse af tomt till uppförande af en kyrkobyggnad.

Till någon vidsträcktare användning hafva den allmänna lagens bestämmelser om återköpsrätt vid öfverlåtelse af fast egendom icke kommit. Att återköpsrättens användning vid tomträttsupplåtelser är något helt annat än dess tillämpning å äganderätt, ligger i öppen dag. Emellertid har i Tyskland för annat ändamål återköpsrätten i större utsträckning åknutits till verkliga äganderättsförhållanden, därvid dock den allmänna lagens bestämmelser icke ansetts fullt lämpliga, utan det befunnits nödigt att modifiera dem genom speciallagstiftning.

En dylik speciallagstiftning föreligger i den *preussiska* rättens bestämmelser om återköpsrätt till sådana lägenheter, som upplåtas med äganderätt men med skyldighet för köparen att utgöra ständig ränta (»Rentengüter»). Vid upplåtelse af dylika lägenheter kan såsom villkor i aftalet föreskrivas en till tiden obegränsad återköpsrätt af sakrättslig natur. Härmed har skapats ett rättsinstitut, som den allmänna lagen icke känner. Den allmänna lagens återköpsrätt anses visserligen kunna skyddas genom en »Vormerkung» i fastighetsboken, men denna omväg har här icke ansetts betryggande. Icke heller har den allmänna lagens förköpsrätt befunnits användbar, då denna endast får utövas vid försäljning af fastigheten. Slutligen har det ock ansetts olämpligt att genom viten söka trygga öfverlåtarens intressen. Under sådana förhållanden har det befunnits nödigt att införa en återköpsrätt, som i likhet med förköpsrätten häftar vid själfva fastigheten men kraftigare än denna tillgodoser öfverlåtarens intressen. Detta skedde genom »Ausführungsgesetz zum bürgerlichen Gesetzbuche» den 20 sept. 1899 (Art. 29). Denna återköpsrätt gäller mot hvarje ägare af fastigheten; inskrifning i fastighetsboken erfordras emellertid här likasom vid andra rättigheter, som skola häfta vid fast egendom. Återköpsrätten kan betingas antingen till förmån för öfverlåtaren — rätten kan då föryttras och går i arf — eller till förmån för viss fastighet, då den åtföljer äganderätten till denna. Om återköpsrätten skall gälla till förmån för viss fastighet, behöfver denna icke vara »stamfastighet» i förhållande till den andra; en räntelägenhet kan på detta sätt ställas i beroende af hvilken öfverlåtaren tillhörig fastighet som helst. Återköpsrätten får utövas vid hvarje slag af öfverlåtelse äfvensom vid ägarens död och vid exekutiv försäljning af fastigheten. Äfven kan återköpsrätt betingas för det fall att ägaren öfverträder de bestämmelser, som vid öfverlåtelsen träffats rörande egendomens förvaltning m. m. Förbehåll om återköpsrättens utöfvande vid kontraktsbrott har ansetts nödvändigt för betryggande af kontraktets efterlevande. Återköpsrätten sträcker sig icke blott till själfva fastigheten utan kan omfatta också all sådan lös egendom, som fordras för jordbrukets och ladugårdsskötselns drifvande (»Inventar»). Där ej annat aftalats, skall återköpsrätten utövas inom tre månader efter det den berättigade erhöill kännedom om det förhållande, som berättigar till återköp.

Då rätten att upplåta räntelägenheter icke är begränsad till staten, utan möjligheten härtill står öppen för hvarje fastighetsägare, kan man fråga, hvilka

garantier lagstiftningen öfver hufvud erbjuder mot missbruk af förbehåll om återköpsrätt. Härvid komma endast i betraktande mycket allmänna rättsgrundsatsar, nämligen föreskrifterna mot ocker (B. G. B. 138 §) och mot rättsutöfning, som uteslutande sker i syfte att skada (B. G. B. 226 §). Det kan ock tänkas, att reglerna om skadeståndsskyldighet i sådana fall, där icke verklig rättskränkning utan blott ett mot god ordning och sed stridande handlingssätt föreligger (B. G. B. 826 §), kunna lämna något skydd mot en godtycklig utöfning af återköpsrätten.

Den preussiska lagstiftningen om återköpsrätt vid upplåtelse af räntelägenheter bör naturligtvis bedömas endast såsom ett led i lagstiftningen om dylika lägenheter öfver hufvud. Då emellertid denna lagstiftning åtminstone i sitt första skede föranledts af politiska förhållanden, hvartill i vårt land icke finnes någon motsvarighet, skall här endast lämnas en antydning om hufvudpunkterna i denna lagstiftnings historia. Dess ursprung är att söka i statsmakternas sträfvan att motverka det stegrade polska inflytandet i vissa preussiska provinser. Genom lagen den 26 april 1886 ställdes till regeringens förfogande ett kapital af 100 millioner mark för att medelst anskaffande af jordbrukslägenheter åt den tyska befolkningen i provinserna Västpreussen och Posen stärka det tyska elementet därstädes mot det polska. De jordbrukslägenheter, som anskaffats för nämnda belopp — hvilket fördubblades genom lagen den 20 april 1898 — skulle, där de ej upplätos under arrendevillkor eller försåldes med fri äganderätt, kunna öfverlåtas mot viss årlig penningränta, som endast med båda kontrahenternas — statens och lägenhetsägarens — samtycke skulle få aflösas. Genom aftal kan ock förvärfvaren förbindas att hålla åbyggnad å lägenheten vid makt, att icke från lägenheten föryttra inventarier äfvensom att utgöra vissa prestationer (t. ex. arbete) åt räntetagaren.

Genom lagen om räntelägenheter den 27 juni 1890 utsträcktes dessa grundsatsar, som dittills endast afsett upplåtelse från staten, att gälla äfven vid upplåtelse från enskild man. Meningen var att i större omfattning skapa smärre jordbrukslägenheter och på samma gång understödja de stora godsens, där jordbruket till följd af brist på kapital och arbetskraft ansågs lämna jämförelsevis ringa behållning. Genom lagen den 7 juli 1891 bestämdes, att de s. k. räntebankerna skulle understödja sträfvandena att upprätta räntelägenheter. Dessa banker, som upprättats i syfte att förmedla aflösningen af äldre å jorden hvilande räntor, fingo nu till uppgift att medverka vid införandet af nya räntor. Det hade visat

sig, att godsägarna i regel icke voro benägna att utan vidare, blott mot vederlag af en ständig ränta, upplåta jordbrukslägenheter; räntan måste i godsägarnes intresse åtminstone till större delen kapitaliseras. Räntebankerna bemyndigades därför att öfvertaga tre fjärdedelar af räntan och till godsägaren utbetala kapitalvärdet häraf i räntebärande obligationer (»Rentenbriefe»), hvilka af den, som förvärfvat lägenheten, amorteras genom årliga inbetalningar till banken; den återstående fjärdedelen kvarstår såsom en till godsägaren utgående ränta.

En viktig inskränkning i ägarens dispositionsrätt öfver räntelägenheter infördes genom lagen den 8 juni 1896, hvarigenom lagstiftningen om »das Anerbenrecht» gjordes tillämplig å räntelägenheter. Denna lagstiftning, som innefattar en afvikelse från den allmänna lagens föreskrifter om arfsfördelning, afser att bereda *en* af arfvingarna — äldste son o. s. v. i viss ordning — tillfälle att utan större skuldsättning öfvertaga hela fastigheten med dess tillbehör. Tillämpningen af bestämmelserna härom å räntelägenheter är helt och hållet beroende af offentlig myndighets yrkande; på hemställan af behörig myndighet sker i fastighetsboken anteckning om räntelägenhetens egenskap af »Anerbengut», och därmed är lägenheten underkastad gällande bestämmelser om dylik egendom.

Förbehållet om återköpsrätt har i lagstiftningen om räntelägenheter betydelsen af att vara ett tvångsmedel, som skall förmå lägenhetens ägare att ställa sig de vid öfverlåtelsen honom föreskrifna villkor angående egendomens förvaltning m. m. till noggrann efterrättelse. Dessa villkor kunna väl i verkligheten ställa sig mindre stränga än lagstiftningen synes gifva vid handen. Räntor, som icke utan öfverlåtarens samtycke kunna aflösas, lära icke ofta förekomma; icke heller förekomma i verkligheten arbetsprestationer såsom vederlag för öfverlåtelsen, då dylika villkor äro för nutidens rättsuppfattning främmande och därför icke kunna på det fria aftalets väg i större utsträckning införas ånyo. Dock kvarstå så betydande inskränkningar i äganderättens frihet, att ett särskildt medelbart verkande tvång till kontraktets uppfyllelse från lägenhetsägarens sida ansetts nödvändigt. Tvångsmedlet är den återköpsrätt, som häftar vid lägenheten.

Från de öfriga europeiska staternas gällande rätt är föga att anföra. Något motstycke till den preussiska lagstiftningen finnes icke, men väl finnes i de flesta stater motsvarighet till den allmänna tyska rättens grundsats, att förbehåll om återköp är giltigt äfven vid försäljning af fast egendom.

*Engelsk
rätt.*

En alldeles särskild ställning intager den *engelska* rätten. Dess bestämmelser om jordäganderättsförhållandena äro så främmande för den öfriga europeiska rättens åskådningssätt, att en jämförelse är så godt som utesluten. Då den engelska rätten emellertid såsom äganderätt behandlar äfven besittningsrätter för viss tid öfverstigande tjuguet år, äro aftal om återköpsrätt öfverflödiga; öfverlåtelsen kan lika väl omedelbart äga rum endast för viss tid. Att en dylik till viss tid begränsad jordäganderätt är oförenlig med nutidens allmänna rättsgrundsatser ligger i öppen dag; den är en återstod af den medeltida länsrättens åskådning, som öfver allt annorstädes för länge sedan vikit för grundsatsen om äganderättens frihet. Äfven i England går dock rättsutvecklingen, om ock långsamt, afgjort framåt i riktning mot den fria jordäganderätten. I den mån grundsatsen om jordäganderättens frihet vinner insteg i den engelska rätten, uppstår naturligtvis för den engelska lagstiftningen samma intresse som i andra rättssystem att häfda denna grundsats mot en oinskränkt aftalsfrihet, i kraft af hvilken en mer eller mindre ofri äganderätt genom villkor och förbehåll vid öfverlåtelse lätt kan återinföras. Men för närvarande saknas detta intresse, då förutsättningen för detsamma, nämligen själfva grundsatsen om jordäganderättens frihet, ännu icke i England gjort sig gällande i samma grad som i det öfriga Europa.

Fransk rätt.

Enligt *fransk* lagstiftning är återköpsrätt (*vente à réméré*) i viss utsträckning tillåten. Förbehåll härom var i den äldre rätten giltigt för en tid af högst trettio år. Numera får återköpsrätt ej betingas för längre tid än fem år. Sistnämnda begränsning infördes redan genom Code civil (1804) i syfte att förekomma olägenheterna däraf att äganderätten under alltför lång tid skulle kunna hållas sväfvande. Återköpsrätten är icke bunden vid säljarens person utan kan å annan öfverlåtas; vid den berättigades död öfvergår den till hans arfvingar. Rätten till återköp häftar såsom ett resolutivt villkor vid äganderätten och kan, hvad fast egendom angår, göras gällande mot tredje man, äfven om denne vid förvärfvet varit i god tro. Återköpes egendomen, skall, där ej annat öfverenskommit, erläggas det pris säljaren bekommit. Där ej annat aftalats, skall säljaren, då han återköper fastigheten, ock ersätta köparens utgifter för själfva köpet, äfvensom nödig och nyttig kostnad, som köparen nedlagt å egendomen. Garanti mot missbruk af aftalsfriheten i afseende å bestämmande af det pris, till hvilket återköp måske, lämnas endast af lagstiftningen mot ocker. Har säljaren ej gjort bruk af sin rätt vid utgången af den bestämda tiden eller i hvarje fall efter fem års förlopp, vinner kö-

paren utan vidare åtgärd en oåterkallelig rätt. Utöfvas däremot återköpsrätten inom vederbörlig tid, går äganderätten tillbaka, såsom hade säljaren aldrig upphört att vara ägare. För återköpsrättens bevarande är det tillräckligt, att säljaren inom vederbörlig tid förklarar sig vilja utöfva densamma; betalning eller erbjudande af betalning inom samma tid fordras icke. Men köparen har, då säljaren förklarat sig vilja återköpa egendomen, retentionsrätt för sin fordran på vederlag.

Betydelsen af den franska rättens återköpsrätt är väsentligen den att vara form för upprättande af panträtt i fast egendom, och den tillhör såsom sådan ett föga framskridet skede i rättsutvecklingen. Sitt intresse äga dessa bestämmelser såtillvida som de utvisa, att en till tiden obegränsad återköpsrätt icke ansetts vara förenlig med äganderättens trygghet. Då den längsta tid, under hvilken ett sådant aftal äger bindande verkan, blifvit bestämd till fem år, innebär detta, att lagstiftaren velat förhindra uppkomsten af återköpsrätter, som på ett stadigvarande sätt häfta vid såld egendom och medföra osäkerhet i äganderättsförhållandena.

Den franska rättens stadganden om försäljning med återköpsrätt återfinnas oförändrade i de *belgiska* och *italienska* civillagarna. Samma bestämmelser förekomma ock i den *spanska* civillagen den 24 juli 1889, likväl med vissa afvikelser. Där ej aftal träffats om tiden, inom hvilken återköpsrätten må utöfvas, måste enligt spansk rätt återköpet äga rum inom fyra år. Genom aftal må tiden bestämmas till högst tio år. Förbehåll om återköpsrätt till fast egendom måste för att gälla mot tredje man hafva blifvit antecknad i fastighetsboken. Enligt den *portugisiska* lagen den 1 juli 1867 är försäljning med förbehåll om återköpsrätt förbjuden.

I *dansk* och *norsk* rätt anses förbehåll om återköpsrätt giltigt, men grundlägger i och för sig endast en fordringsrätt. I fråga om fast egendom kan emellertid kontraktet, jämväl i hvad det angår återköpsrätten, genom tingläsning erhålla giltighet mot ny ägare af fastigheten. Slutligen må anmärkas, att *finska* lagberedningens förslag till lag angående ny lydelse af särskilda rum i ärfda-, jorda- och rättegångsbalken, afgifvet den 21 dec. 1892, innehåller en bestämmelse att vid köp af fast egendom ett förbehåll, att egendomen skall mot lösen eller på annan grund till förre ägaren återgå, är ogiltigt.

Utkast
till
kungörelse

innefattande föreskrifter angående aktbildning i inskrifningsärenden.

1 §.

För hvarje inskrifningsärende rörande fast egendom skall af inskrifningsdomaren upprättas en akt, omfattande samtliga de handlingar, som i ärendet ingifvits och ej finnas att tillgå i rättens arkiv.

Är af handling, som bör i akten ingå, behörig afskrift ej ingifven och finnes hufvudskriften icke lämpligen böra hos rätten kvarblifva, besörje, på sökandens kostnad, inskrifningsdomaren om afskrift af handlingen.

2 §.

De till hvarje ärende hörande handlingarna skola sammanslutas i ett särskildt omslag.

Å den i dagen liggande yttersidan af omslaget skall på sätt vid denna kungörelse fogadt formulär närmare utvisar antecknas den egendom, ärendet angår, med den beteckning, hvarunder egendomen är upptagen i fastighetsboken, samt, där ärendet afser allenast en del af egendomen, delens storlek; band, blad och rum i fastighetsboken, där ärendet inskrifves; de till akten hörande handlingarna; sökandens namn och, där annan än sökanden anmält ärendet, hans namn; samt grunderna för stämpelbeläggande, där sådant ifrågakommer, af den handling, hvarå ansökningen grundats, så ock stämpelns belopp.

3 §.

Akterna skola förses med nummer i löpande följd för kalenderår; skolande ej mindre i fastighetsboken göras hänvisning till nämnda nummer än äfven numret anmärkas å hvarje till akten hörande handling.

4 §.

Det åligger inskrifningsdomaren att å landet för hvarje ting då inskrifningsärenden må anmälas och i stad för hvarje månad i en särskild längd på sätt vid denna kungörelse fogadt formulär närmare utvisar göra utdrag ur de akter, som höra till de vid tinget eller under månaden anmälda inskrifningsärenden; skolande dessa utdrag innehålla uppgift å den fasta egendom, akterna angå, sökandenas namn samt för hvarje egendom beloppet af den stämpel, hvarmed den till grund för ansökningen liggande handlingen må hafva blifvit belagd.

Längden skall af inskrifningsdomaren undertecknas.

5 §.

För hvarje kalenderår skola de till året hörande akter, hvarom i 1 § sägs, efter nummerföljd sammanföras och jämte de i 4 § omförmälda längder inbindas.

6 §.

När inskrifningsdomaren efter ty i 1 kap. 25 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom stadgas till hofrätten insänder afskrift af hvad i fastighetsboken blifvit infördt, åligge honom ock, vid enahanda bot, som där sägs, att till hofrätten insända afskrift af de akter, till hvilka i boken förekommer hänvisning, samt af de till dessa akter hörande längder.

7 §.

Hvad i denna kungörelse är stadgadt skall äga motsvarande tillämpning i fråga om ärenden angående inskrifning af fång till tomträtt samt inteckning i tomträtt.

Akt Nr

19.....

Fastighetens namn och registernummer m. m.	Fastighetsboken			
	band	blad	spalt	rum

Sökandens namn .....

Handlingarna i ärendet .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ing. af .....

Längd öfver inskrifningsärenden i .....
 ..... tingslag härads stad år 19.....

S o c k e n	Fastigheternas namn och registernummer	Akt- num- mer	Fastighetsboken			
			band	blad	spalt	rum

BIHANG.

Förslag

till

kungörelse

innefattande närmare föreskrifter huru fastighetsbok skall inrättas och föras m. m.

1 §.

Till hvarje upplägg i fastighetsboken anslås fyra blad, hvart för sig omfattande två vid bokens öppnande i dagen liggande sidor. När upplägg göres för frälseränta eller för fastighet, som icke skall i boken upptagas förr än inskrifningsärende rörande fastigheten förekommer, så ock när eljest beträffande någon fastighet anledning är att antaga, att inskrifningar å dess upplägg endast i mycket ringa antal skola ifrågakomma, må till upplägget anslås färre eller allenast ett blad. Kan på grund af särskilda förhållanden förväntas att inskrifningsärenden rörande någon fastighet skola förekomma i särskildt stor omfattning, bör till upplägg för den fastighet anslås det större antal blad, som kan anses erforderligt.

2 §.

Uppläggen förses med öfverskrift och delas i tre spalter, den första för anteckningar om fastigheten och därmed timade förändringar, den andra för lagfarter och den tredje för andra inskrifningar. Andra och tredje spalterna indelas i kolumner och inskrifningsrum på sätt det vid denna kungörelse fogade formulär till fastighetsbok utvisar.

3 §.

Öfverskriften till uppläggs första blad skall upptaga *i vänstra sidan* fastigheten under den beteckning, som i fastighetsregistret blifvit den åsatt, eller, om upplägget göres för frälseränta, den beteckning, hvar- under räntan upptagits i den uppgift å frälseräntor, hvarom i 22 § här nedan förmäles, samt *å högra sidan* beträffande landet den socken och hvad angår stad, som är indelad i flera församlingar, den församling, i hvilken fastigheten är belägen.

För fastighet under enskild äganderätt, som vid uppläggandet af fastighetsboken däri upptages, skall ock *i öfverskriften å högra sidan* af uppläggets första blad anmärkas ägarens namn med uppgift å fastebref eller lagfartsbevis, som för honom utfärdats, eller hänvisning till bok eller protokoll, där hans åtkomst finnes antecknad.

Erfordras för fullständig öfverskrift större utrymme än uppläggets första blad lämpligen medgifver, fortsättes öfverskriften å nästa till upplägget hörande blad. Å efterföljande blad bör eljest, intill dess inskrifning därå första gången äger rum, fastighetens beteckning icke utsättas utan allenast angifvas, att bladet utgör fortsättning af föregående till upplägget hörande blad.

4 §.

I fastighetsbok för landet ordnas uppläggen för de särskilda fastigheterna sockenvis i bokstafs följd efter fastigheternas namn och inom byarna i nummerordning; skolande dock alla i köping eller municipalsamhälle belägna fastigheter, utan hänsyn därtill att de må tillhöra skilda socknar eller byar, upptagas efter hvarandra i den ordningsföljd, som pröfvas lämplig.

I stad ordnas uppläggen efter församlingar, rotar, kvarter och nummer eller annan grund, som tillämpats i fastighetsregistret.

5 §.

Fastighetsbok fördelas i det antal band, som finnes erforderligt; börande hvarje band innehålla omkring fyrahundra blad.

För hvarje band numreras bladen särskildt.

Vid bokens första uppläggande skola i slutet af hvarje band lämnas oskrifna blad till en tredjedel af bandets samtliga blad för att användas till fortsättning af redan befintliga och till framdeles behöfliga nya upplägg,

dock att, där å landet fastigheter, som höra till skilda socknar, sammanförts i ett band, skola i stället efter sista upplägget inom hvarje socken lämnas oskrifna blad till lämpligt antal; och skall hvad sålunda stadgats äga motsvarande tillämpning i fråga om köping eller municipalsamhälle, därför särskildt band icke anordnats.

6 §.

Uppläggen för frälseräntor sammanföras i fastighetsbokens sista band och ordnas efter den grund, som pröfvas lämplig.

7 §.

Varder i fastighetsboken upptagen fastighet styckad, må det för den odelade fastigheten gjorda upplägg bibehållas såsom upplägg för en af fastigheterna, om sådant finnes lämpligt; och skall hvad sålunda stadgats äga motsvarande tillämpning, där fastigheter, som sammanförts å ett upplägg, komma i särskilda ägares händer.

Där särskilda fastigheter sammanläggas till en fastighet, må ett af de redan befintliga uppläggen användas till upplägg för den nya fastigheten. Är någon af fastigheterna besvarad af sökt eller beviljad in-teckning eller inskrifning, skall dennas upplägg användas till upplägg för den nya fastigheten.

Skola å landet flera fastigheter, som förenats till en egendom, sammanföras å ett gemensamt upplägg, må ock ett af dessa fastigheters upplägg användas till upplägg för hela egendomen, om det pröfvas lämpligen kunna ske.

8 §.

Anordnande af nya eller förändring af förutvarande upplägg, hvarom i 7 § förmåles, sker först i den mån sådant för inskrifning erfordras.

9 §.

I första spalten antecknas i fastighetsbok för landet: jordnatur och mantal eller annan motsvarande beteckning eller i fråga om afsöndrad lägenhet dess beskaffenhet och storlek, såvidt tillgängliga handlingar därom lämna

upplysning, äfvensom uppgift å fastighet, hvarifrån lägenheten afsöndrats, och å upplägg för frälseränta hänvisning till den uppgift angående räntans tillkomst och beskaffenhet, som må vara tillgänglig, samt i *fastighetsbok för stad*: tomts egenskap af fri eller ofri, i hvilket kvarter och vid hvilka gator tomten är belägen, tomtens yttinnehåll och längden af dess särskilda sidor, areal af annan jord, som må vara förenad med tomten, samt beträffande jord, som ej är indelad till tomt, dess beskaffenhet och storlek, såvidt tillgängliga handlingar därom lämna upplysning; skolandet hvad nu är stadgadt om stad i tillämpliga delar gälla om köping och annan ort, hvarest tomtindelning såsom i stad finnes.

Har från fastighet område afskilt i enlighet med gällande bestämmelser om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller har före fastighetens upptagande i fastighetsboken lägenhet afsöndrats från fastigheten, varde anteckning därom gjord i första spalten med hänvisning i det förra fallet, därest fång till området finnes inskrifvet i boken, till inskrifningens rum samt i det senare till den afsöndrade lägenhetens upplägg.

Där i fastighetsregistret särskildt namn å fastigheten finnes upptaget, antecknas det i denna spalt.

Beslut, hvarigenom inskrifningsdomaren bifallit ansökan, som afses i lagen angående förändring af tomts område eller i lagen om afsöndrad lägenhets sammanläggning med annan fastighet, eller, där ansökningen funnits icke kunna bifallas, anmärkning om ansökningens och beslutets hufvudsakliga innehåll så ock anteckningar om besvär mot beslutet och om slutligt utslag i anledning af besvaren skola införas i första spalten i uppläggen för de fastigheter, ärendet angår; och varde, om i nu nämnda fall eller af annan anledning fastighet öfverföres till eller afföres från upplägget eller eljest förändringar tima beträffande något af de förhållanden, hvarom anteckning skett i denna spalt, sådant ock där anmärkt.

Hänvisning, hvarom i 1 kap. 7 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom sägs, sker ock i denna spalt.

Anmäles hos inskrifningsdomaren att värde å afsöndrad lägenhet blifvit bestämdt på sätt i lagen om särskild värdering af afsöndrad lägenhet sägs, varde anteckning om värdet införd i första spalten å såväl stamfastighetens som lägenhetens upplägg.

Där på sätt i 7 § här ofvan förmäles efter styckning af fastighet det för den odelade fastigheten gjorda upplägg bibehålles såsom upplägg för en af de nya fastigheterna eller upplägg, därå flera fastigheter sammanförts, varder efter öfverföring af någon bland dem till annat upplägg fortfarande användt för en eller flera af fastigheterna, skall första spalten afdelas med ett vågrätt streck samt vederbörlig anteckning därefter i

spalten ske, efter ty här ofvan sägs; och må på enahanda sätt förfaras då eljest fastighet, hvars storlek finnes i spalten angifven, i sådant hänseende förändrats.

Har fastighet, för hvilken upplägget är afsedt, i sin helhet därifrån afförts, bör hvad i denna spalt blifvit infördt öfverlinjeras med rött.

10 §.

Vid införing i *andra spalten* är att iakttaga:

1) att då ansökan om lagfart finnes ej kunna bifallas, anmärkning om ansökningens innehåll utöfver hvad i 3—5 kolumnerna antecknats icke är erforderlig; skolande i sådant fall anmärkning om beslutets hufvudsakliga innehåll upptagas i 7 kolumnen;

2) att där ansökan om lagfart angår allenast en del af den fastighet, för hvilken upplägget är afsedt, samt fångesmannens åtkomst icke heller omfattar hela fastigheten, anteckning om åtkomsten eller hänvisning till det rum, där fångesmannens lagfart är inskrifven, skall ske i 5 kolumnen; och

3) att i 7 kolumnen sker anteckning:

om ägarens död;

därom att hans egendom afträds till konkurs och om konkursens afslutande;

om förhållanden, som enligt 2 kap. 17 och 18 §§ i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom skola antecknas i fastighetsboken;

om inkomna besvär mot inskrifningsdomarens beslut i lagfartsärende;

samt om slutligt utslag i anledning af sådana besvär, då utslaget skall anmärkas i fastighetsboken.

I samma kolumn upptages jämväl hänvisning till rum, där fång för ny ägare till fastigheten eller någon del däraf inskrifvits.

11 §.

Vid införing i *tredje spalten* iakttages:

1) att där i samma ärende inskrifning eller anteckning sker å flera upplägg, hänvisning skall i 5 kolumnen å hvarje upplägg göras till hvar och ett af de öfriga;

2) att då inskrifning i 4 kolumnen afser visst penningbelopp, det samma skall utföras med bokstäfver;

3) att då ansökan om inskrifning finnes icke kunna bifallas, anmärkning om ansökningens och beslutets hufvudsakliga innehåll införes i

5 kolumnen, dock att, där ansöknigen delvis bifalles och dess innehåll förty framgår af anteckningarna i 3 och 4 kolumnerna, anmärkning därom i 5 kolumnen ej skall ske;

4) att där ansökan om inskrifning angår allenast en del af den fastighet, för hvilken upplägget är afsedt, anteckning om ägarens åtkomst eller hänvisning till det rum i andra spalten, där hans lagfart är inskrifven, skall ske i 5 kolumnen;

5) att i 5 kolumnen därjämte upptagas:

nedsättning eller förändring af inskrifning;

utbyte af in-teckningshandlingar;

afskrifning å in-teckningshandling enligt 3 kap. 30 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom;

hufvudsakliga innehållet af ansökan och beslut i ärende af nu nämnd beskaffenhet eller angående dödande af inskrifning, där ansöknigen icke bifalles;

ansökan om dödande af *in-teckningshandling* och rättens beslut i anledning af sådan ansökan;

uppvisande af in-teckningshandling jämlikt 3 kap. 23 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom;

aftal af beskaffenhet, som i 3 kap. 38 § i nämnda lag omförmäles;

utfärdande af stämning enligt 2 § i förordningen om jords eller lägenhets afstämning för allmänt behof;

anmälan att fast egendom utmäts eller att förordnande meddelats om fast egendoms försäljning utan föregående utmätning eller att jämlikt 51 § i konkurslagen äskats försäljning af fast egendom;

anmälan att inskrifning är *till viss del* utan verkan;

inkomna besvär mot inskrifningsdomarens beslut i ärende, som införts i denna spalt;

slutligt utslag i anledning af sådana besvär, där utslaget skall anmärkas i fastighetsboken och icke är af beskaffenhet att anteckningen bör ske i 6 kolumnen;

samt förhållanden, som enligt lagen om ändrad lydelse af förordningen den 20 juli 1855 angående kronans rätt vid återbetalning af lån, som blifvit i jordebok antecknade, samt 136 § i skiftesstadgan skola i fastighetsboken antecknas; och

5) att i 6 kolumnen införas:

beslut, hvarigenom inskrifning *i dess helhet* dödas;

samt anteckningar att inskrifning i 4 kolumnen jämlikt laga kraftgående beslut icke bort meddelas eller att sådan inskrifning är *i dess helhet* utan verkan, att ansökan om in-teckning eller om inskrifning för

nyttjanderätt, rätt till servitut, undantag, ränta eller afgald förfallit, att utmätning af fast egendom blifvit upphäfd eller att eljest frågan om egendomens försäljning förfallit, att fast egendom blifvit utmättningsvis såld, samt att löseskilling för fast egendom, som afträds i enlighet med bestämmelserna om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om ändring eller utrifning af vattenverk, blifvit nedsatt eller, där endast en del af egendomen blifvit afträdd, att fördelning af löseskillingen ägt rum.

12 §.

Varder efter verkställd införing i inskrifningsärende, som angår allenast en del af den fastighet, för hvilken upplägget är afsedt, särskild registerbeteckning åsatt samma fastighetsdel, skall anteckning därom ske i den för anmärkningar afsedda kolumn.

13 §.

Hvarje ärende, som hör till andra eller tredje spalten, varde efter ordningsföljden i rättens protokoll eller den i 1 kap. 24 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom omförmälda förteckning infördt i första lediga rum i spalten, dock att ärende, som rör en förut på upplägget gjord inskrifning, antecknas i dess rum eller, där detta är fullskrifvet, i ett följande rum, som genom hänvisning i hvartdera rummet angifves utgöra fortsättning af det förra; skolande när vid utbyte, som i 3 kap. 19 § i nämnda lag sägs, i stället för en handling sättas flera handlingar, särskildt rum anslås för enhvar af dem och anmärkning om utbytet ske i det äldre rummet.

Där i fall, som i 1 kap. 17 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom sägs, utslag, hvarigenom inskrifningsdomarens beslut ändrats, företes efter utgången af den i samma § stadgade tid, varde ärendet infördt i nytt rum; skolande därjämte i det rum, där anteckning om besvären skett, hänvisning göras till det nya rummet.

14 §.

Inskrifningsdomaren äge rätta fel, som vid införing i fastighetsboken förelupit; dock må i fråga om inskrifningsärende rättelse i annan ordning än i 1 kap. 19 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom sägs icke ske, sedan inskrifningsdomaren utlämnat den handling,

som legat till grund för inskrifningen, eller afskrift af hvad i ärendet blifvit i fastighetsboken infördt.

Vid rättelse af införing har inskrifningsdomaren att göra ny införing; och varde det förut införda utan att genom öfverstrykning eller utplåning förändras inneslutet inom klammer samt anteckning att fel vid införingen förelupit jämte hänvisning till den nya införingen verkställd i den för anmärkningar afsedda kolumn.

15 §.

Inskrifning, beslut, hvarigenom inskrifningsdomaren bifallit ansökan, som afses i lagen angående förändring af tomts område eller i lagen om afsöndrad lägenhets sammanläggning med annan fastighet, så ock anteckning att fel förelupit vid införing skall dagtecknas och undertecknas af inskrifningsdomaren.

16 §.

Förteckning, som i 1 kap. 24 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom afses, skall för hvarje ärende upptaga dess nummer efter förlöpande följd för kalenderår, dagen då ärendet inkom, hänvisning till blad och rum i fastighetsboken, där anteckning om ärendet gjorts, och dagen, då anteckningen skedde; börande samma nummer tecknas å handlingar, som i ärendet inkommit till inskrifningsdomaren och ej skola af honom öfverlämnas till annan myndighet.

17 §.

Vid hvarje införing i fastighetsboken, som icke utgör allenast en hänvisning till annat upplägg eller rum, skall hänvisning ske till protokoll, anmälan eller annan handling, som rör ärendet.

Vid hänvisning må användas lämpliga förkortningar.

18 §.

Efter verkställd införing i fastighetsboken af ärende, som finnes upptaget i rättens protokoll, skall inskrifningsdomaren å brädden af protokollet vid hvarje § teckna hänvisning till blad och rum i fastighetsboken, där införingen skett. Där ansökan i inskrifningsärende icke bifallits, skall

hänvisning likaledes ske i rättens protokoll till den § i inskrifningsdomarens protokoll, som rör ärendet, samt i sistnämnda protokoll till fastighetsboken.

19 §.

Då bref, hvarom förmäles i 1 kap. 15 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom, af inskrifningsdomaren afsändes, skall anteckning om dagen för afsändandet ske å brädden af inskrifningsdomarens protokoll eller, i fall som i andra punkten af samma § sägs, i rättens protokoll.

20 §.

Öfver inskrifningsärenden, i hvilka beslut om uppskof meddelas, skall föras förteckning, upptagande för hvarje ärende den dag, till hvilken det uppskjutits, jämte erforderliga hänvisningar till rättens protokoll, inskrifningsdomarens protokoll och fastighetsboken.

21 §.

Till fastighetsbok föres särskildt register, upptagande de i uppläggens öfverskrift å vänstra sidan införda beteckningar äfvensom de särskilda namn, som må vara antecknade i första spalten.

22 §.

För uppläggande af fastighetsbok skall för hvarje tingslag genom Konungens befallningshafvandes försorg till domaren öfverlämnas dels transsumt af jordregistret, innehållande för hvarje fastighet, som är af beskaffenhet att bära upptagas i fastighetsboken, öfverskriften å registerupplägget samt införingarna i kolumnerna 1—5 och 11—18 för de särskilda registernumren, äfven om de ej längre äro gällande, dels de i 23 och 24 §§ i förordningen angående jordregister omförmälda förteckningar äfvensom de skriftliga anmärkningar, som vid den granskning af registret,

hvarom i 26 § i samma förordning sägs, må hafva inkommit, dels utdrag af senaste mantalslängd, upptagande berörda fastigheter med deras registerbeteckningar jämte uppgift å fastigheternas ägare eller innehafvare, dels ock uppgift å frälseräntor, som utgå af fastigheter inom tingslaget.

I stad äge rätten själf införskaffa motsvarande handlingar.

23 §.

Den, som upplägger fastighetsboken, skall genomgå de enligt äldre lag förda böcker samt därvid, såvidt ske kan, i hvarje inskrifningsrum *för lagfart* när ej den fastighet ansökningen afser i sin helhet öfvergått till ny ägare och *för inteckning* då den är af beskaffenhet att böra vid uppläggandet af fastighetsboken där införas göra anteckning om registerbeteckningen å den fastighet, hvarom i det rum är fråga.

Hvarje fastighet, hvars registerbeteckning ej kan härvid angifvas med ledning af tillgängliga handlingar, upptages i särskild längd.

Saknas upplysning om ägaren till fastighet, hvars registerbeteckning skall på sätt nyss sagts antecknas, eller till fastighet, som skall upptagas i fastighetsboken men icke återfunnits i något inskrifningsrum i de äldre böckerna, varde ock sådant anmärkt i längden.

24 §.

Innan undersökning, hvarom förmåles i 7 § i lagen om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om inskrifning af rätt till fast egendom, utsättes att äga rum, skall den, som upplägger fastighetsboken, genom kronans eller stadens betjante infordra uppgift å ägare af fastighet, hvarom fråga är, eller, där säker upplysning härutinnan icke kan erhållas, å samtliga ägare eller brukare af fast egendom inom jordeboksenhet, by, skiftealag eller annan samfällighet, hvartill den fastighet hör; anskaffe ock från länets landtmäterikontor eller, hvad angår stad, från vederbörande myndighet i staden de kartor och handlingar, som för undersökningen finnas erforderliga.

Å landet bör undersökningen, där så ske kan, företagas i ett sammanhang för alla de fastigheter inom samma socken, om hvilka undersökning skall hållas.

25 §.

Vid införande i fastighetsboken af hvad den enligt äldre lag förda bok upptager angående inteckning för nyttjanderätt, för rätt till afkomst eller

annan förmån eller för rätt till servitut böra de särskilda in-teckningarna eller in-teckningsansökningarna, där så ske kan, utan hänsyn till in-skrifningsrummens nummer i den äldre boken upptagas å vederbörande upplägg i den ordningsföljd, som öfverensstämmer med deras inbördes företräde.

Angår det införda allenast en del af den fastighet, för hvilken upp-lägget i fastighetsboken är afsedt, skall tillika anmärkas, hvem den fastig-hetsdel tillhör.

Där in-teckning för rättighet, hvarom ofvan förmåles, besvarar flera fastigheter, må vid in-teckningens införande i fastighetsboken så förfaras, att in-teckningen fullständigt upptages allenast å upplägget för en af fastig-heterna, efter ty finnes lämpligast, samt hänvisning till det upplägg sker i 5 kolumnen af tredje spalten å upplägget för enhvar af de öfriga.

26 §.

Efter verkställd införelse, hvarom i 25 § här ofvan sägs, skall hän-visning ske från vederbörande rum i den ena boken till motsvarande rum i den andra, hvarjämte in-skrifningsrummet i den äldre boken öfverlinjeras med rödt.

Hvad sålunda stadgats skall äga motsvarande tillämpning vid förnyelse af in-teckning äfvensom då in-teckningsansökan, som är hvilande, varder ånyo anmäld.

27 §.

Sedan fastighetsboken upplagts, skall å landet afskrift af boken för hvarje socken genom domarens försorg öfverlämnas till ordföranden i kommunalstämman eller hvad angår municipalsamhälle till ordföranden i municipalstämman för att af honom hållas tillgänglig för granskning.

Kungörelse härom skall af domaren ofördröjligen anslås å rättens dörr samt insändas till Konungens befallningshafvande, som det åligger att låta införa densamma i såväl länskungörelserna som tidning inom orten; börande kungörelsen innehålla underrättelse om hvad innehafvare af in-teckning för nyttjanderätt, för rätt till afkomst eller annan förmån eller för rätt till servitut, som finnes upptagen i den äldre boken, där han förmenar att fastighet, å hvars upplägg in-teckningen icke blifvit införd, är däraf besvarad, har att iakttaga för vinnande af rättelse äfvensom angående påföljden för underlåtenhet däraf.

I stad hålles fastighetsboken tillgänglig för granskning å tid och ställe, som af rätten bestämmas; och skall i afseende å kungörandet häraf lända till efterrättelse hvad ofvan stadgats.

28 §.

Vid anmärkning i den enligt äldre lag förda bok af ärende, hvarom förmåles i 11 eller 18 § i lagen om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om inskrifning af rätt till fast egendom, skall hänvisning ske till inskrifningsdomarens protokoll eller till anmälan, som föranledt anmärkningen.

FASTIGHETSBOOK

FÖR

LAGBO HÄRAD.

BAND 1.

Spalt för anteckningar om fastigheten och därmed timade föränd- ringar.	L a g f a r t s - s p a l t.						
	Rammets nummer.	Dag, då ansök- ning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Sökandens namn; hans fänges- handling till be- skaffenhet och utgiftsdatum.	Fastighet, hvarå lagfart sökts.	Fångesmannens namn.	Beslut om in- skrifning.	Anmärkingar.
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Åby 1 ⁶ [Mellan- gården] utgör enligt jord- registret $\frac{1}{4}$ mantal frälse. <i>Afsöndringar:</i> Åby 1 ⁸ [Strand- ängen] se band 1. bl. 7. Åby 1 ⁹ , 0,0206 har expr. för Normlösa— Brokind's järn- väg. Åby 1 ¹¹ , expr., se rum 9 (aun. N:o 17/1922). Åby 1 ⁶ har ge- nom hemmans- klyfning de- lats i 1 ¹² , $\frac{1}{4}$ mantal och 1 ¹³ , $\frac{1}{4}$ mantal (se aun. N:o 16/1924). Åby 1 ¹³ öfver- fördt till band 1. bl. 14.	1	1912 den 18 Januari . . . 11 1912 den 9 Maj . . . 245	Änkan Anna Åman; testa- mente den 3 Juli 1894.	Åby 1 ⁶ .	Erik Johan Åman.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{20}{5}$ 1912. Axel Törne.	Ansökn. hvilade (se in- skrd:s prot. $\frac{20}{5}$ 1912, § 1). Enligt testamentet äger Anna Åman icke under Nils Åmans lifetid sälja eller inteckna egendomen utan samtycke af hans förmynd- dare eller af Lagbo Hrrt. Forts. se rum 3.
	2	1912 den 3 September . . . 27 1912 den 31 Oktober . . . 129	Per Fredrik Åman; köpe- bref den 1 Au- gusti 1912.	Åby 1 ⁶ .	Anna Åman.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{16}{11}$ 1912. Axel Törne.	Ärendet uppskjutet (se in- skrd:s prot. $\frac{24}{9}$ 1912, § 4). Per Fredrik Åman afiden $\frac{9}{4}$ 1917. Bonppt. inreg. $\frac{6}{5}$ 1917, N:o 95. Ny ägare, se rum 4.
	3	Forts. från rum 1					Nils Åman afiden $\frac{25}{7}$ 1912. (Se anm. N:o 28 1912.) Ny ägare, se rum 2.
Åby 1 ¹² [Mellan- gården] utgör enligt jord- registret $\frac{1}{4}$ mantal frälse.	4	1917 den 1 September . . . 12	Per Fredrik Åmans dödsbo; förening den 3 Augusti 1917.	Åby 1 ⁶ .	Per Fredrik Åman.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{19}{5}$ 1917. Erik Ros.	Fastigheten skiftad, se rum- men 5 och 6.

Ägare vid fastighetsbokenas uppläggande jämte hänvisning angående hans åtkomst. } Erik Johan Åman; fastebref den 31 juli 1869 å 1/2 mantal Åby N:o 1. Normlösa socken.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet. hvori inskrifning sökts.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1	1869 den 31 Juli . . . 363	Åby 1 ^o .	1869 den 31 Juli söktes och beviljades inteckning i ett halft mantal Åby N:o 1 för undantagsförmåner åt Nils Åman enligt kontrakt med E. J. Åman den 30 April 1868; varande inteckningen förnyad den 13 Mars 1879. § 116.	Öfverförd från inteckn.-bok band 5, bl. 218, rum 3. Inteckningen besväras jämväl annan fastighet, se band 1, bl. 5, rum 1, och blad 7, rum 1.	Efterans. ^{21/10} 1912 (se rättens prot., § 136) har inteckningen dödsdats. Inf. ^{10/11} 1912. Axel Törne.
2	1912 den 3 September 28 1912 den 31 Oktober 130	Åby 1 ^o .	Inteckning beviljad för tretusen kronor sjuttiofem öre med sex procent ränta enligt skuldebref den 1 Augusti 1912 af Per, Fredrik Åman till änkan Anna Åman att gälla med förmånsrätt, som i 1 kap. 11 § i lagen om köp m. m. af fast egendom sägs. Inf. ^{10/11} 1912. Axel Törne.	Inteckning sökt för tretusen kronor sjuttiofem öre med sex procent ränta enligt skuldebref den 1 Augusti 1912 af Per Fredrik Åman till änkan Anna Åman att gälla med förmånsrätt, som i 1 kap. 11 § i lagen om köp m. m. af fast egendom sägs. Ansökn. hvilande (se inskrds prot. ^{24/9} 1912, § 5).	Fastigheten häftar ej vidare för intecknade beloppet (se anm. N:o 49/1927).
3	1914 den 5 Maj . . . 230	Åby 1 ^o .	En den 19 januari 1870, § 31, sökt och den 16 Mars 1870, § 94, beviljad samt den 4 September 1905, § 18, senast förnyad inteckning i ett halft mantal Åby N:o 1 för ettusen riksdaler riksmünt med sex procent årlig ränta enligt skuldebref den 2 Januari 1870 af E. J. Åman till innehafvaren, hvilken inteckning den 17 Mars 1889, § 150, dödsdats i lägenheten Strandängen (Åby 1 ^o), ytterligare förnyad i Åby 1 ^o . Inf. ^{31/5} 1914. Axel Törne.	Jfr inteckn.-bok band 5, bl. 218, rum 4. Förnyad jämväl i annan fastighet, se band 1, bl. 5, rum 2. Enl. rättens prot. ^{21/12} 1920, § 411, har inteckningshandl. uppvisats af Alfr. Pamp. Den mark, som från Åby 1 ^o exproprierats för Brokinds kanal (jfr lagf.-spalten, rum 9), häftar icke vidare för inteckningen; och är densamma för ett belopp af fyra hundra kronor utan verkan (se anm. N:o 9/1922).	Fastigheten häftar ej vidare för intecknade beloppet (se anm. N:o 49/1927).
4				1916 ^{20/7} utmättes Åby 1 ^o för J. A. Lodéns icke intecknade eller inskrifna fordran ettusen kronor jämte ränta och kostnadsersättning enl. K. Bfhdes i länet utslag ^{7/6} 1916 (se anm. N:o 21/1916). För samma fordran har äfven utmätts annan fastighet, se band 1, bl. . rum .	Utmätningen upphäfd (se anm. N:o 29/1916).

Forts. blad 2.

Band 1. Fastighetens namn och register-
Blad 2. nummer. }
(Forts. från blad 1.)

[Åby 1⁶] Åby 1¹².

Spalt		L a g f a r t s - s p a l t.					Anmärkingar.
för anteckningar om fastigheten och därmed timade förändringar.	Rummets nummer.	Dag, då ansöking gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	ens namn hans fängeshandling till beskaffenhet och utgiftsdatum.	Fastighet, hvarå lagfart söktes.	Fångesmannens namn.	Beslut om inskrifning.	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	
	5	1920 den 13 Mars . . . 1	Änkan Stina Åman; arfskifte den 1 Februari 1920.	$\frac{1}{2}$ af Åby 1 ⁶ .	Per Fredrik Åma dödsbo.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{3}{4}$ 1920. Axel Törne.	Ny ägare, se rum 8.
	6	1920 den 13 Mars . . . 14	Carl Åman; arfskifte den 1 Februari 1920.	$\frac{1}{2}$ af Åby 1 ⁶ .	Per Fredrik Åm dödsbo.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{3}{4}$ 1920. Axel Törne.	Expr., se rum 9. Efter hemmansklyfning Åby 1 ⁶ kallas fastigh Åby 1 ¹² (se anm. N: 16/1924). Ny ägare, se rum 10.
	7	1920 den 13 Mars . . . 1	Lars Nilsson; köpebref den 1 Februari 1920.	$\frac{1}{2}$ af Åby 1 ⁶ .	Karl Nord.		Ansökn. afslagen (se i akrd:s prot. $\frac{20}{5}$ 1920, § 5 1920 $\frac{1}{5}$ besvär af Lars Nilsson (se anm. N:o 30/1920). Besvären ogillade N. N. Hofrätts laga ägande utslag $\frac{21}{6}$ 1 (se rättens prot. $\frac{1}{6}$ 1 § 3). Jfr rum 8.
	8	1920 den 1 September	Lars Nilsson; köpebref den 1 Februari 1 med tillägg den 4 Juli 1920.	$\frac{1}{2}$ af Åby 1 ⁶ .	Stina Åman och hennes man Karl Nord; rum 5.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{21}{9}$ 1920. O. v. Bladh.	Expr., se rum 9. Efter hemmansklyfning Åby 1 ⁶ kallas fastigheten Åby 1 ¹² (se anm. N: 16/1924). Ny ägare till $\frac{1}{3}$ mantal, band 1, bl. 14, rum 1; äg. till återstoden, se samma blad, rum 2.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvari inskrifning söktes.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
5				Enligt Lagbo Hrtns beslut ^{28/10} 1920 har på ans. af Brokinds kanalaktiebolag stämning enl. 2 § i förordn. ang. jords eller lägenhets afstående för allm. behof utfärdats å Carl Åman och Lars Nilsson såsom ägare af Åby 1 ^o (se anm. N:o 43/1920).	Expropriationsmedel fördelade (se anm. N:o 9/1922).
6				Genom utslag ^{5/4} 1927 har K. Bfbde i länet förordnat att Åby 1 ^o skall för betalning af den i rum 3 upptagna fordran sexhundra kronor med ränta och kostnadsersättning utan föregående utmätning säljas i den ordning, som om utmätt fast egendom stadgas (se anm. N:o 12/1927). Jfr band I. bl. 5, spalt 3, rum 4.	Fastigheten såld utmätningavis (se anm. N:o 49/1927).
7	1928 den 1 November 170	Åby 1 ^o .	Inskrifning beviljad för rätt till bostad med mera, som Alfred Pamp enligt kontrakt den 12 Oktober 1928 med Axel Palm förbehållit sin son Petter; gällande inskrifningen med förmänsrätt enligt 1 kap. 11 § i lagen om köp m. m. af fast egendom. Inf. ^{16/11} 1928. Axel Törne.	1932 ^{16/3} (se rättens prot., § 197) söktes att inskrifningen måtte nedsättas under in-teckningen i rum 9. Ansökn. afslagen (se inskrifns prot. ^{29/3} 1932, § 7). Efter ansökan den ^{15/7} 1932 (se rättens prot., § 496) har inskrifningen nedsatts under in-teckningarna i rummen 8 och 9. Inf. ^{1/3} 1932. Axel Törne.	
8	1929 den 14 Januari 61	Åby 1 ^o .	Inteckning beviljad för sextusen kronor med fyra procent årlig ränta enligt skuldebref den 12 Januari 1929 af Axel Palm till innehafvaren. Inf. ^{1/3} 1929. Axel Törne.	Efter ansökn. ^{5/5} 1931 (se rättens prot., § 294) har in-teckningen utsträckt till att gälla ränta efter sex för hundra om året. Inf. ^{19/5} 1931. Axel Törne. Efter ansökn. ^{15/1} 1933 (se rättens prot., § 16) har i stället för in-teckningshandlingen satts ett af Axel Palm den 14 Januari 1933 till innehafvaren utgifvet skuldebref å sextusen kronor med sex procent årlig ränta. Inf. ^{20/1} 1933. Axel Törne.	

Band 1. Fastighetens namn och register-
Blad 3. nummer.

[Åby 1⁶] Åby 1¹².

(Forts. från blad 2.)

Spalt för anteckningar om fastigheten och därmed timade föränd- ringar.	L a g f a r t s - s p a l t.						
	Rummets nummer.	Dag, då ansök- ning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Sökandens namn; hans fånges- handling till be- skaffenhet och utgiftsdatum.	Fastighet, hvarå lagfart sökts.	Fångesmannens namn.	Beslut om in- skrifning.	Anmärkingar.
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
	9	1922 den 17 Mars . . . 164	Brokinds kanal- aktiebolag; ex- propriation.	1,08 har af Åby 1 ⁶ .	Carl Åman och Lars Nilsson.	Lagfart beviljad. Inf. 1/4 1922. Axel Törne.	Registerbeteckning Åby 1 ¹¹ (se anm. N:o 17/1922).
	10	1927 den 21 December . 203	Alfred Pamp; protokoll vid exekutiv auk- tion den 24 Augusti 1927.	Åby 1 ¹² .	Carl Åman.	Lagfart beviljad. Inf. 12/1 1928. P. Malm.	Ny ägare, se rum 13.
	11	1928 den 14 Januari . . 6	Sven Torpson; köpebref den 1 Augusti 1927.	0,49 har af Åby 1 ¹² .	Carl Åman.		Ansökn. afslagen (se inskrd:s prot. 2/2 1928, § 1). 1928 5/8 besvär af Sven Torpson. Besvärerna ogilla- de genom N. N. Hofrätta- laga krafttagande utslag 29/6 1928 (se anm. N:o 47/1931).
	12	1928 den 13 Mars . . . 145	Nils Wallin; köpebref den 12 December 1927.	0,49 har af Åby 1 ¹² .	Sven Torpson.		Ansökn. afslagen (se inskrd:s prot. 11/4 1928, § 5). 1928 10/6 besvär af Nils Wallin. Jfr rum 14.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

1.	2.	3.	4.	5.	6.
9	1929 den 14 Januari . 62	Åby 1 ¹² .	Inteckning beviljad för tvåtusen kronor med sex procent årlig ränta enligt skuldebref den 12 Januari 1929 af Axel Palm till innehafvaren att gälla efter teckningen i rum 8. Inf. 1 ¹² /2 1929. Axel Törne.	I stället för teckningshandlingen hafva satts de i rummen 10 och 11 upptagna teckningshandlingar.	
10	1933 den 15 Januari . 17	Åby 1 ¹² .	Ett den 14 Januari 1933 af Axel Palm till innehafvaren utgifvet skuldebref å ettusentvåhundra kronor med sex procent ränta har satts att gälla i stället för motsvarande belopp af den i rum 9 upptagna teckning med förmånsrätt från den 14 Januari 1929. Inf. 4 ¹² /2 1933. Axel Törne.	Å tecknade beloppet hafva femhundra kronor afbetalts (se rättsens prot. 1 ¹² /2 1935, § 4); och medför skuldebrevet ej vidare teckningsrätt för afbetalade beloppet. Jfr rum 13. 1938 15 ¹² /2 (se rättsens prot., § 201) söktes dödning af teckningen. Ansökn. afslagen (se inskr:s prot. 3 ¹² /4 1938, § 6).	
11	1933 den 15 Januari . 17	Åby 1 ¹² .	Ett den 14 Januari 1933 af Axel Palm till innehafvaren utgifvet skuldebref å åttahundra kronor med sex procent ränta har satts att gälla i stället för motsvarande belopp af den i rum 9 upptagna teckning med förmånsrätt från den 14 Januari 1929. Inf. 4 ¹² /2 1933. Axel Törne.	1954 3 ¹² /5 söktes dödande af <i>inteckningshandlingen</i> (se anm. N:o 31/1954). 1956 31 ¹² /5 blef <i>inteckningshandlingen</i> af Lagbo Hrtt dödad (se anm. N:o 18/1956). Efter ansökn. 4 ¹² /2 1956 (se rättsens prot., § 39) har i stället för den dödade handlingen satts ett af Per Normell den 1 September 1956 till innehafvaren utgifvet skuldebref å åttahundra kronor med sex procent ränta. Inf. 30 ¹² /5 1956. Filip Lönn.	
12	1936 den 7 Maj . . . 361	Åby 1 ¹² .	Inteckning beviljad för niohundra kronor med sex procent ränta enligt skuldebref den 1 April 1936 af Axel Palm till Sven Menlöfs. Inf. 23 ¹² /5 1936. P. Kvist.		

Normlösa socken.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rummets numm.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller full- följts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvari inskrifning sökts.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
13	1936 den 14 Juli . . . 412	Åby 1 ¹² .	Inteckning beviljad för femhundra kronor med sex procent ränta enligt skuldebref den 1 Juli 1936 af Axel Palm till Joel Luhr att gälla med förmånsrätt näst efter inteckningen i rum 10 för sjuhundra kronor med ränta med förmånsrätt från den 14 Januari 1929. Inf. ^{30/7} 1936. P. Kvist.		

Spalt för anteckningar om fastigheten och därmed timade föränd- ringar.	L a g f a r t s - s p a l t.							
	Rummets nummer.	Dag, då ansök- ning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Sökandens namn; hans fånges- handling till be- skaffenhet och utgiftsdatum.	Fastighet, hvarå lagfart sökts.	Fångesmannens namn.	Beslut om in- skrifning.	Anmärkingar.	
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	
<p>Åby 1⁷ [Åliden], ursprungligen en från ett halft mantal Åby N:o 1 af- söndrad lägen- het, benämnd Åliden N:o 1, utgör enligt jordregistret efter mantals- sättning $\frac{1}{4}$ mantal frälse.</p> <p><i>Afsöndring:</i> Åby 1⁴, se band 1, blad 16. Vid förrättning jämligt lagen om särskild värdering af afsöndrad lä- genhet har Åby 1⁴ vär- derats till tre- hundra kronor (se anm. N:o 23/1926). Enligt Lagbo hä- rads Ågodeln- rätts utslag $\frac{20}{7}$ 1926 har vär- det af Åby 1⁴ satts till fem- hundra kronor (se anm. N:o 32/1926). 1936 $\frac{5}{6}$ (se rät- tens prot., § 350) söktes af Pims Per Da- niclsson att Åby 1⁴ måtte sammanläggas med Åby 1⁷. Ansökn. afsla- gen (se inskrif- d:s prot. $\frac{21}{6}$ 1936, § 7).</p>	1						Erik Walls egendom afträdd till konkurs, som börjat $\frac{15}{6}$ 1912 (se anm. N:o 17/1912). Konkursen avslutad utan att fastigheten försålts (se anm. N:o 14/1913).	
	2						Erik Wall af iden $\frac{14}{6}$ 1914 (se anm. N:o 12/1914).	
	3	1914 den 2 September	6	Olof Wall; bo- uppteckning den 12 Augusti 1914.	Åby 1 ⁷ .	Erik Wall.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{17}{6}$ 1914. Axel Törne.	Ny ägare, se rum 4.
	4	1914 den 2 September	7	P. A. Larsson; köpebref den 13 Augusti 1914.	Åby 1 ⁷ .	Olof Wall.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{17}{6}$ 1914. Axel Törne.	Afsöndring, se rum 5. Ny ägare, se rum 6.

Ägare vid fastighetsbokens uppläggande jämte } *Erik Wall; fastebref den 31 Mars 1873 å* Normlösa socken.
hänvisning angående hans åtkomst. } *lägenheten Aliden N:o 1.*

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvori inskrifning sökts.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1				Åby 17 beväras af den inteckning, som införte band 1, bl. 1, rum 1.	
2	1914 den 5 Maj . . . 230	Åby 17.	En den 19 Januari 1870, § 31, sökt och den 16 Mars 1870, § 94, beviljad samt den 4 September 1905, § 18, senast förnyad inteckning i ett halft mantal Åby N:o 1 för ettusen riksdaler riksmünt med sex procent årlig ränta enligt skuldebref den 2 Januari 1870 af E. J. Aman till innehafvaren, hvilken inteckning den 17 Mars 1889, § 150, dödates i lägenheten Strandängen (Åby 1 ⁸), ytterligare förnyad i Åby 17. Inf. ²¹ / ₆ 1914. Axel Törne.	Jfr inteckn.-bok band 5, bl. 218, rum 4. Förnyad jämväl i annan fastighet, se band 1, blad 1, rum 3. Enl. rättens prot. ²¹ / ₁₂ 1920, § 411, har inteckningshandl. uppvisats af Alfr. Pamp. Inteckningen är utan verkan för ett belopp af fyrahundra kronor (se anm. N:o 9/1922). Fastigheten med undantag af afsödrade lägenheten Åby 1 ⁴ häftar ej vidare för intecknade beloppet (se anm. N:o 49/1927).	Efter ans. ¹ / ₆ 1937 (se rättens prot., § 11) har inteckningen dödates i Åby 1 ⁴ . Inf. ¹⁰ / ₉ 1937. P. Kvist.
3	1925 den 29 Oktober . . . 150	0,5 har af Åby 17.		Inskrifning sökt för rätt till väg, som P. A. Larsson såsom ägare af Åby 17 vid lägenhetens försäljning till Knut Holm enligt köpekontrakt den 6 Oktober 1925 förbehållit sig. Ansöku. hvilande (se inskrifts prot. ¹⁷ / ₁₁ 1925, § 16). Registerbeteckning Åby 1 ⁴ (se rättens prot. ¹⁶ / ₈ 1926, § 195).	
4				Genom utslag ⁵ / ₄ 1927 har K. Bfnde i länet förordnat att Åby 17 skall för betalning af den i rum 2 upptagna fordran sexhundra kronor med ränta och kostnadsersättning utan föregående utmätning säljas i den ordning, som om utmätt fast egendom är stadgad (se anm. N:o 12/1927). Jfr band 1, bl. 2, spalt 3, rum 6.	Fastigheten såld utmätningavis (se anm. N:o 49/1927).

Forts. blad 6.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvari inskrifning sökts.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
5	1929 den 13 Mars . . . 164	Åby 17.	Inteckning beviljad för tretusen kronor med sju procent ränta, hvarför fastigheten enligt skriftlig utfästelse af P. A. Larsson den 1 Mars 1929 skall häfta. Inf. ² / ₄ 1929. Axel Törne.	Efter det Åby 1 ¹⁴ sammanlagts med Åby 17, gäller inteckningen jämväl i den förra fastigheten (jfr spalt 1). Inteckningen är utan verkan för ett belopp af trehundrafemtio kronor (se anm. N:o 43/1941).	
6	1936 den 28 Oktober 197 1937 den 1 September 13	Åby 17.	Inskrifning beviljad för fem års nyttjanderätt till fastigheten enligt afhandling den 13 Mars 1936 af Pims Per Danielsson till P. A. Larsson, och är inskrifningen fastställd att gälla i hela den fastighet, som uppkommit genom sammanläggning af Åby 1 ¹⁴ med Åby 17. Inf. ²² / ₉ 1937. P. Kvist.	Inskrifning sökt för fem års nyttjanderätt till fastigheten enligt afhandling den 13 Mars 1936 af Pims Per Danielsson till P. A. Larsson. Ansökn. hvilande (se inskrds: prot. ¹⁷ / ₁₁ 1936, § 12).	

Spalt för anteckningar om fastigheten och därmed tinnade föränd- ringar.	L a g f a r t s - s p a l t.						
	Rummets nummer.	Dag, då ansök- ning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Sökandens namn; hans fänges- handling till be- skaffenhet och utgiftsdatum.	Fastighet, hvarå lagfart sökts.	Fångesmannens namn.	Beslut om in- skrifning.	Anmärkingar.
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Åby 1 ^o [Strand- ängen], af- söndradt från Åby 1 ^o (se band 1, blad 1), innehåller en- ligt jordregi- stret 2,1076 har.	1						Per Jonassons egendom af- trädd till konkurs, som börjat ^{28/10} 1917 (se num. N:o 41/1917). Jfr anmärkn. band 1, bl. 9, spalt 2, rum 1.
<i>Afsöndringar:</i> Åby 1 ^o , 0,1324 har expr. för Normlösa— Brokind's järn- väg. Åby 1 ^o , se band 1, blad .	2	1918 den 3 September 42	Lars Nyberg; protokoll vid exekutiv auk- tion den 3 Maj 1918.	Åby 1 ^o .	Per Jonasson.	Lagfart beviljad. Inf. ^{1/10} 1918. Axel Törne.	Jfr anmärkn. band 1, bl. 9, spalt 2, rum 3. Ny ägare, se rum 3.
Åby 1 ^o [Strand- ängen], af- söndradt från Åby 1 ^o (se band 1, blad 1), innehåller en- ligt jordregi- stret, efter af- drag för sked- da afsöndrin- gar, 1,6443 har.	3	1921 den 15 Januari . 27 1921 den 6 Maj . . . 312	Olof Olsson; köpekontrakt den 7 Januari 1921.	Åby 1 ^o .	Lars Nyberg.	Lagfart beviljad. Inf. ^{10/10} 1921. Axel Törne.	Ärendet uppkjutet (se in- skrd:s prot. ^{1/2} 1921, § 3). Ny ägare, se rum 4.
	4	1925 den 29 Oktober . 152	Johan Olsson; köpebref den 16 Maj 1925.	Åby 1 ^o .	Olof Olsson.	Lagfart beviljad. Inf. ^{2/11} 1925. Axel Törne.	Jfr anmärkn. band 1, bl. 10, rum 4.

Ägare vid fastighetsbokens uppläggande jämte } *Per Jonasson, lagfartsbevis den 17 Mars* Normlösa socken.
hänvisning angående hans åtkomst. } *1889.*

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Nummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvori inskrifning söktes.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1				~~Åby 1^a beväras af den inteckning, som införts band 1. bl. 1, rum 1.~~	
2	1917 den 30 Oktober 1883	Åby 1 ^a .	Inteckning beviljad för tvåtusen kronor med sex procent årlig ränta enligt skuldebref den 3 September 1917 af Per Jonasson till Lars Nyberg. Inf. 19/11 1917. Axel Törne.	1917 ^{14, 12} bevärs af Per Jonassons konkursbo (se anm. N:o 49/1917).	Enligt N. N. Hofrätts laga kraftägande utslag ^{17/s} 1918 är inteckningen utan verkan (se anm. N:o 42/1918).
3				Försäljning af Åby 1 ^a begärd enligt 51 § i konkurslagen (se anm. N:o 29/1918).	Fastigheten såld utmättningsvis (se anm. N:o 34/1918).
4	1921 den 15 Januari 28	Åby 1 ^a .		Inskrifning sökt för en årlig lifränta å trehundra kronor, som Lars Nyberg vid försäljning af fastigheten till Olof Olsson enligt köpekontrakt den 7 Januari 1921 förbehållit sig. Ansökn. hvilande (se inskrd:s prot. 1 ^a 1921, § 4).	Ansökn. förfallen (se anm. N:o 14/1922).

Ägare vid fastighetsbokens uppläggande jämte
hänvisning angående hans åtkomst. }

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

1. Nummets nummer.	2. Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller full- följts; § i rättens protokoll.	3. Fastighet, hvari inskrifning sökts.	4. Beslut om inskrifning.	5. Anmärkingar.	6. Dödning m. m.
1				Enligt Lagbo Hrtts beslut ²⁸ / ₁₀ 1920 har på ans. af Brokinds kanalaktiebolag stämning enl. 2 § i förordn. ang. jords eller lägenhets afstående för allm. behof utfärdats å äukan Brita Wallgren och Adolf Persson såsom innehafvare, den förra till ³ / ₄ och den senare till ¹ / ₄ , af åborätten till Åby 2 ² (se anm. N:o 43/1920).	Expropriationsmedel fördelade (se anm. N:o 9/1922).

Band 1. Fastighetens namn och register-
Blad 9. nummer. }

Åby 3^s.

Spalt för anteckningar om fastigheten och därmed timade föränd- ringar.	Rummets nummer.	Dag, då ansök- ning gjorts eller fullföljts; § i rätterns protokoll.	dens namn; hans fänges- handling till be- skaffenhet och utgiftsdag.	L a g f a r t s - s p a l t.			Anmärkingar.
				Fastighet, hvarå lagfart sökts.	Fängesmannens namn.	Beslut om in- skrifning.	
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Åby 3 ^s utgör enligt jordre- gistreret $\frac{1}{2}$ man- tal skatte.	[1	1910 den 17 Mars . . . 21	Lars Jakobsson gåfvobref d 5 Mars 1910.	Åby 3 ^s .	Jakob]		I anledning af förel misskrifning i kol. 4 u förestående införing. införing verkställd Ant. $\frac{1}{4}$ 1910. Axel Törne.
	1	1910 den 17 Mars . . . 21	Lars Jakobsson gåfvobref de 5 Mars 1910.	Åby 3 ^s .	Jakob Larsson.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{1}{4}$ 1910. Axel Törne.	[Per Jonassons egendom trädd till konkurs, börjat $\frac{26}{10}$ 1917 (se anm. N:o 41/1917).] Föreständ anteckning utgår tillkommen af misskrifning Jfr band 1, bl. 7, spalt 2 rum 1. Ant. $\frac{26}{9}$ 1918. Axel Törne.
	2	1911 den 29 Oktober . 102	Per Wass; bytesbref den Oktober 1911.	Åby 3 ^s .	Lars Jakobsson.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{18}{11}$ 1911. Axel Törne.	Ny ägare. se rum 2.
	[3	1918 den 3 September 4	Lars Nyberg; protokoll vid exekutiv auk- tion den 3 Maj 1918.	Åby 3 ^s .	Per Jonasson.	Lagfart beviljad. Inf. $\frac{21}{9}$ 1918. Axel Törne.]	Förestående inskrifning u går såsom tillkommen af misskrifning. Jfr band 1 bl. 7, spalt 2. rum 2. Ant. $\frac{1}{10}$ 1918. Axel Törne.

Ägare vid fastighetsbokens uppläggande jämte { *Jakob Larsson, lagfartsbevis den 1 November*
hänvisning angående hans ätkomst. } *1889.*

Normlösa socken.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

1.	2.	3.	4.	5.	6.
	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvari inskrifning sökts.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
[1	1910 den 17 Mars . . . 213	Åby 3 ^o .	Inteckning beviljad för fyratusen]	Förestående införing utgår på grund af förelupen misskrifning. Ny införing gjord nedan. Ant. $\frac{1}{4}$ 1910. Axel Törne.	
1	1910 den 17 Mars . . . 213	Åby 3 ^o .	Inteckning beviljad för tjugufyratusen kronor med fem procent årlig ränta enligt skuldebref den 10 Mars 1910 af Lars Jakobsson till innehafvaren. Inf. $\frac{1}{4}$ 1910. Axel Törne.	[Inteckningen utan verkan för ett belopp af tvåtusenyrahundra kronor (se anm. N:o 11/1927).] Anteckningen i anl. af aum. N:o 11/1927 utgår på grund af misskrifning. Ny införing gjord i kol. 6. Ant. $\frac{14}{2}$ 1928. Axel Törne.	Inteckningen utan verkan (se anm. N:o 11/1927).
[2	1910 den 8 Maj . . . 364	Åby 3 ^o .	Inteckning beviljad för fyratusen kronor med fem procent årlig ränta enligt skuldebref den 1 Maj 1910 af Lars Jakobsson till innehafvaren. Inf. $\frac{6}{8}$ 1910. Axel Törne.]	Efter ansökn. om rättelse af förelupen misskrifning (se rättens prot. $\frac{30}{6}$ 1910, § 398) har ny inskrifning gjorts i rum 3. Ant. $\frac{2}{7}$ 1910. Axel Törne.	
3	1910 den 8 Maj . . . 364	Åby 3 ^o .	Inteckning beviljad för tjugufyratusen kronor med fem procent årlig ränta enligt skuldebref den 1 Maj 1910 af Lars Jakobsson till innehafvaren. Inf. $\frac{2}{7}$ 1910. Axel Törne.	Anteckningen i kol. 6 i anledn. af anm. N:o 11/1927 utgår på grund af misskrifning. Ny införing gjord nedan. Ant. $\frac{14}{2}$ 1928. Axel Törne.	[Inteckningen utan verkan (se anm. N:o 11/1927).] Obs. kol. 5.
[4	1910 den 3 September 14	Åby 3 ^o .	Inteckning beviljad för fyratusen kronor med fem procent årlig ränta enligt skuldebref den 1 Juli 1910 af Lars Jakobsson till innehafvaren. Inf. $\frac{31}{9}$ 1910. Axel Törne.]	Efter ansökn. om rättelse af förelupen misskrifning (se rättens prot. $\frac{31}{12}$ 1910, § 381) har ny inskrifning gjorts i rum 5. Ant. $\frac{2}{1}$ 1911. Axel Törne.	

Forts. blad 10.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvori inskrifning sökts.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
5	1910 den 3 September 14	Åby 3 ^a .	Inteckning beviljad för tjugufyratusen kronor med fem procent årlig ränta enligt skuldebref den 1 Juli 1910 af Lars Jakobsson till innehafvaren. Inf. 2 ¹ / ₁ 1911. Axel Törne.	Inteckningen gäller beträffande fyratusen kronor med ränta med förmånsrätt från 3 ^o / ₁₀ 1910 samt i fråga om återstoden med förmånsrätt från 21 ^o / ₁₂ 1910. Jfr anmärkn. i rum 4.	
6				1910 20 ^o / ₁₂ utmättes Åby 3 ^a för E. Olssous icke intecknade eller inskrifna fordran tre tusen kronor jämte ränta och kostnadsersättning enligt Lagbo Hrtns utslag 20 ^o / ₁₀ 1910 (se anm. N:o 2/1911).	Utmätningen upphäfd (se anm. N:o 19/1911).
[7	1911 den 14 Januari 18	Åby 3 ^a .	Inteckning beviljad för fyratusen kronor med fem procent årlig ränta enligt skuldebref den 2 Januari 1911 af Lars Jakobsson till innehafvaren. Inf. 1 ^o / ₂ 1911. Axel Törne.]	1911 7 ^o / ₆ (se rättens prot., § 398) söktes den rättelse att inteckningen skulle gälla för tjugufyratusen kronor med fem procent årlig ränta. Ansökn. afslagen (se inskrifning prot. 18 ^o / ₅ 1911, § 12). Efter ansökn. om rättelse af förelupen misskrifning (se rättens prot. 1 ^o / ₂ 1911, § 10) har ny inskrifning gjorts i rum 8. Ant. 4 ^o / ₂ 1911. Axel Törne.	
8	1911 den 14 Januari 18	Åby 3 ^a .	Inteckning beviljad för tjugufyratusen kronor med fem procent årlig ränta enligt skuldebref den 2 Januari 1911 af Lars Jakobsson till innehafvaren. Inf. 4 ^o / ₂ 1911. Axel Törne.	Inteckningen gäller beträffande fyratusen kronor med ränta med förmånsrätt från 14 ^o / ₁ 1911 samt i fråga om återstoden med förmånsrätt från 1 ^o / ₂ 1911. Jfr anmärkn. i rum 7.	

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller full- följts; § i rättnens protokoll.	Fastighet, hvari inskrifning sökts.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
9	1911 den 3 September 72	Åby 3 ⁸ .	Inteckning beviljad för fyratusen kronor med fem procent årlig ränta enligt skuldebref den 1 September 1911 af Lars Jakobsson till innehafvaren. Inf. 27/9 1911. Axel Törne.	1911 ²⁰ / ₁₂ (se rättnens prot., § 274) söktes den rättelse att inteckningen skulle gälla för tjugufyratusen kronor med fem procent årlig ränta. Ansökn. afslagen (se inskrd:s prot. ² / ₁ 1912, § 1).	
10	1919 den 31 Oktober 167 1920 den 14 Januari 7	Åby 3 ⁸ .	En den 6 Maj 1849, § 13, sökt och beviljad, den 30 December 1909, § 193, senast förnyad inteckning i $\frac{1}{8}$ mantal Åby N:o 3 för femhundra riksdaler banco med fem procent ränta enligt skuldebref den 3 Maj 1849 af Per Jonsson till Sven Jonsson ytterligare förnyad i Åby 3 ⁸ . Inf. ³ / ₂ 1920. Axel Törne.	1919 ²¹ / ₁₀ (se rättnens prot., § 167) har förnyelse sökts af en den 6 Maj 1849, § 13, sökt och beviljad, den 30 December 1909, § 193, senast förnyad inteckning i $\frac{1}{8}$ mantal Åby N:o 3 för femhundra riksdaler banco med fem procent ränta enligt skuldebref den 3 Maj 1849 af Per Jonsson till Sven Jonsson, men har ärendet, som kan angå denna fastighet, uppskjutits (se inskrd:s prot. ¹⁹ / ₁₁ 1919, § 21). Jfr inteckn.-bok band 5, bl. 220, rum 4, samt fastighetsbok band 1, bl. , rum , bl. , bl. , rum och bl. , rum .	

Ägare vid fastighetsbokens uppläggande jämte } *J. H. Örn, lagfartsbevis den 5 September*
hänvisning angående hans åtkomst. } *1888.*

Normlösa socken.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Nummers nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvari inskrifning söktes.	Beslut om inskrifning.	Annmärkingar.	Dödnings m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1	1911 den 15 Juli . . . 418	Åby (5,6) ¹ .	Inteckning beviljad för tjugufemtusen kronor med fem procent årlig ränta, hvarför fastigheten skall häfta enligt skriftlig utfästelse den 9 Juli 1911 af Octavius Örn till Aktiebolaget Privatbanken. Inf. ¹ / ₈ 1911. Axel Törne.		
2	1914 den 18 Januari . . . 39	Åby (5,6) ¹ .	En den 12 Juni 1850, § 61, sökt och beviljad, den 4 Maj 1905, § 94, senast förnyad inteckning i egendomen Åbydal för rätt att mot femtusen riksdaler specie återförvärfa egendomen, som Eberhard Örn enligt köpekontrakt den 13 Oktober 1798 med C. P. Örn förbehållit sig och sina efterkommande, ytterligare förnyad. Inf. ² / ₂ 1914. Axel Törne.	Jfr inteckningsboken baud 5, bl. 240, rum 2.	
3				Enligt K. Bfhöds i länet utslag ¹⁹ / ₁₁ 1917 svarar fastigheten Åby (5, 6) ¹ för odlingslån med ett till sextusentrehundra sextioåtta kronor sextiofem öre fastställt kapitalafbetalnings- och räntebelopp att inbetalas hvar och ett af åren 1917—1941 med tvåhundrafyrtiofem kronor åttio öre och 1942 med tvåhundra tjugutre kronor sextiofem öre (se anm. N:o 44/1917).	Länet till fullo betaldt (se anm. N:o 16.1942).

Ägare vid fastighetsbokens uppläggande jämte hänvisning angående hans åtkomst.

*Matts Asp; lagfartsbevis den 7 September 1891 å hälften af frälseräntan.
Janne Borg; åtkomst till andra hälften af frälseräntan; se inteckningsprotokollet för den 3 Maj 1874, § 9.*

Normlösa socken.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvori inskrifning söks.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.

Spalt för anteckningar om fastigheten och därmed timade föränd- ringar.	L a g f a r t s - s p a l t.						
	Rummets nummer.	Dag, då ansök- ning gjorts eller fullföljts; § i rättsens protokoll.	Sökandens namn; hans fänges- handling till be- skaffenhet och utgiftsdatum.	Fastighet, hvarä lagfart sökts.	Fängesmannens namn.	Beslut om in- skrifning.	Anmärkingar.
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Åby 1 ¹³ [Mellan- gården] utgör enligt jordre- gistret $\frac{1}{8}$ man- tal frälse. Överfördt från band 1, blad 1. Genom ägostyck- ning deladt i Åby 1 ¹⁵ , $\frac{1}{8}$ mtl och Åby 1 ¹⁶ , $\frac{1}{8}$ mtl (se anm. N:o 31/1927). Åby 1 ¹⁶ över- fördt till band 1, blad .	1	1924 den 31 Maj . . . 218	Adolf Berg; köpebref den 30 April 1924.	$\frac{1}{32}$ mantal af Åby 1 ¹³ .	Lars Nilsson.	Lagfart beviljad. Inf. 17/5 1924. Axel Törne.	Ny ägare, se rum 4.
	2	1924 den 15 Juli . . . 341	Lars Frid; köpebref den 24 April 1924.	Åby 1 ¹³ .	Lars Nilsson.	Lagfart beviljad å $\frac{1}{16}$ mantal. Inf. 2/8 1924. Axel Törne.	Ansökn. i fråga om åter- stående $\frac{1}{32}$ mantal afslagen (se inskr:s prot. 2/8 1924, § 12). Ny ägare, se rum 3.
Åby 1 ¹⁵ [Mellan- gården] utgör enligt jordre- gistret $\frac{1}{6}$ mtl frälse. <i>Afsöndringar:</i> Åby 1 ¹⁷ , se band 1, blad . Åby 1 ¹⁸ , se band 1, blad .	3	1924 den 29 Oktober 201 1924 den 30 December 294	O. Stadig; köpebref den 1 Oktober 1924.	Åby 1 ¹³ .	Lars Frid; rum 2, rum 4.	Lagfart beviljad å $\frac{1}{16}$ mantal. Inf. 20/11 1924. Axel Törne. Lagfart beviljad å återstående $\frac{1}{32}$ mantal. Inf. 12/1 1925. Axel Törne.	Ärendet i fråga om återstående $\frac{1}{32}$ mantal uppskjutet (se in- skrd:s prot. 20/11 1924, § 19). Visst område såldt, se rum 5. Efter ägostyckning å Åby 1 ¹³ kallas återstoden af fastig- heten Åby 1 ¹⁵ . O. Stadigs hustru Stina Wall aflidit 27/12 1923 (se anm. N:o 7/1929). Återstoden af fastigheten skif- tad, se rummen 6 och 7.
	4	1924 den 30 December 293	Lars Frid; förening den 19 Augusti 1924.	$\frac{1}{32}$ mantal af Åby 1 ¹³ .	Adolf Berg; rum 1.	Lagfart beviljad. Inf. 12/1 1925. Axel Törne.	Ny ägare, se rum 3.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rätts- nummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller full- följts: § i rättens protokoll.	Fastighet, hvari inskrifning sökta.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1				Vid hemmansklyfning å Åby 1 ^o har bestämts att bidrag till utflyttning skall af ägaren till Åby 1 ^{is} utgöras under hvardera af åren 1924 och 1925 med etthundra kronor jämte tio kördagsverken (se anm. No 18, 1924).	
2	1924 den 29 Oktober 202 1924 den 30 December 295	Åby 1 ^{is} .	Inteckning beviljad i $\frac{1}{8}$ mantal för tvåusen kronor med sex procent ränta enligt skuldebref den 1 Oktober 1924 af O. Stadig till Lars Frid eller order att gälla med för- mänsrätt, som i 1 kap. 11 § i lagen om köp m. m. af fast egendom sägs. Inf. 20/11 1924. Axel Törne. Inteckning för samma fordran beviljad i återstående $\frac{1}{32}$ mantal. Inf. 12/1 1925. Axel Törne.	Ansökn. i fråga om återstående $\frac{1}{2}$ mantal hvilande (se inskrifns prot. 20/11 1924, § 20).	
3	1926 den 7 Maj . . . 292	$\frac{1}{8}$ mantal af Åby 1 ^{is} .		Åtkomst, se spalt 2, rum 3. Inteckning sökt för femhundra kronor med sex procent ränta enligt skuldebref den 4 April 1926 af O. Stadig till innehafvarcn. Ansökn. afslagen (se inskrifns prot. 31/5 1926, § 12).	
4	1928 den 16 Januari . 31	Åby 1 ^{is} .	Inteckning beviljad för ettusentvåhundra kronor med fem procent årlig ränta, hvarför fastigheten enligt skriftlig utfästelse af O. Stadig den 14 Januari 1928 skall häfta. Inf. 1/2 1928. Axel Törne.	Enligt rättens prot. 1/6 1928, § 39, har mellan inteckningshafvaren och öfriga rättsägare aftalats att inteckningen skulle, om den dödades i Åby 1 ^{is} , gälla med oförändrad betalningsrätt i Åby 1 ^{is} och Åby 1 ^{is} . Efter ansökn. 29/10 1928 (se rättens prot., § 152) har inteckningen dödats i Åby 1 ^{is} . Inf. 18/11 1928. Axel Törne.	

Normlösa socken.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Runnets nummer.	Day, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fäst ghet, hvori inskrifning söktes.	Beslut om inskrifning.	Anmärkingar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
5	1929 den 18 Januari 79	Åby 1 ¹⁶ .		Inteckning sökt för sexhundra kronor med fem procent ränta enligt skuldebref den 15 Januari 1929 af O. Stadig till innehafvaren. Ansökn. afslagen (se inskrd:s prot. ² / ₂ 1929, § 3).	
6	1929 den 14 Mars 169	$\frac{1}{3}$ af Åby 1 ¹⁵ .		Inteckning sökt för ettusen kronor med fem procent ränta enligt skuldebref den 12 Mars 1929 af O. Stadig till innehafvaren. Ansökn. afslagen (se inskrd:s prot. ² / ₄ 1929, § 8).	
7	1929 den 1 September 60	$\frac{1}{2}$ af Åby 1 ¹⁵ .	Inteckning beviljad för trehundra kronor med sex procent årlig ränta enligt skuldebref den 29 Augusti 1929 af Karl O:son Stadig till innehafvaren. Inf. ²⁹ / ₉ 1929. Axel Törne.	Åtkomst. se spalt 2, rum 7.	
8	1930 den 7 Maj 301 1930 den 31 December 218	$\frac{1}{2}$ af Åby 1 ¹⁵ .	Inteckning beviljad för femhundra kronor med tolf procent årlig ränta enligt skuldebref den 1 Maj 1930 af Karl O:son Stadig till Isaac Silberstein eller order. Inf. 7 ¹ 1931. Axel Törne.	Åtkomst. se spalt 2, rum 7. Inteckning sökt för femhundra kronor med tolf procent årlig ränta enligt skuldebref den 1 Maj 1930 af Karl O:son Stadig till Isaac Silberstein eller order. Ansökn. afslagen (se inskrd:s prot. ³¹ / ₅ 1930, § 13). 1930 ¹ / ₇ besvär af Isaac Silberstein (se anm. N:o 15-1930).	

Normlösa socken.

S p a l t f ö r a n d r a i n s k r i f n i n g a r .

Rummets nummer.	Dag, då ansökan om inskrifning gjorts eller fullföljts; § i rättens protokoll.	Fastighet, hvari inskrifning sökts.	Beslut om inskrifning.	Au märkning ar.	Dödning m. m.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1	1925 den 29 Oktober . 150 1926 den 16 Mars . 195	Åby 1 ¹⁴ .	Inskrifning beviljad för rätt till väg, som P. A. Larsson såsom ägare af Åby 1 ⁷ vid försäljning af Åby 1 ¹⁴ till Knut Holm enligt köpekontrakt den 6 Oktober 1925 förbehållit sig. Inf. ²¹ / _s 1926. Axel Törne.	Jfr band 1, bl. 5, spalt 3, rum 3.	Efter ans. den ¹ / ₉ 1937 (se rättens prot., § 9) har inskrifningen dödat. Inf. ¹⁹ / ₉ 1937. P. Kvist.
2	1929 den 13 Juli . . 413	Åby 1 ¹⁴ .	Inteckning beviljad för sjuhundra kronor med fem procent ränta enligt skuldebref den 1 Juli 1929 af Knut Holm till innehafvaren. Inf. ²⁹ / ₇ 1929. Axel Törne.		Efter ans. den ¹⁵ / ₁ 1936 (se rättens prot., § 13) har in teckningen dödat. Inf. ¹ / ₉ 1936. P. Kvist.
3	1929 den 4 September 84	Åby 1 ¹⁴ .	Inskrifning beviljad för årlig afgäld, femtio kronor, som Knut Holm enligt afhandling den 13 Augusti 1929 utfast att från fastigheten utgå till ägaren af Åby 1 ⁷ . Inf. ³⁰ / ₉ 1929. Axel Törne.		Efter ans. den ¹ / ₉ 1937 (se rättens prot., § 10) har in teckningen dödat. Inf. ¹⁹ / ₉ 1937. P. Kvist.

År 19.....

Förteckning öfver ärenden, som anmälts omedelbart hos inskrifningsdomaren i ..... tingslag härad stad.

N:o	Dag, då ärendet inkom	Ärendets beskaffenhet	Antecknad i fastighetsboken				Dag, då anteckningen i fastighetsboken skedde
			band	blad	spalt	rum	

Anvisningar.

Om förberedelser till fastighetsbokens uppläggande m. m.

Med hänsyn till det stora antal upplägg, en specialiserad fastighetsbok skall innehålla, samt mängden af inteckningar, som enligt 6 § i promulgationslagen skola öfverföras, kommer den nya bokens uppläggande gifvetvis att kräva mycket arbete. Å andra sidan är det angeläget att de förändringar i afseende å såväl fastigheterna (genom klyfning etc.) som äganderätten, hvilka under arbetets gång anmälas, varda därvid iakttagna, så att fastighetsboken vid den tid, då den nya lagen träder i kraft och boken följaktligen skall tagas i bruk, må kunna, såvidt möjligt, angifva förhållandena sådana de då gestalta sig. Själfva uppläggandet af fastighetsboken för ett tingslag kan därför icke börja förr än efter afslutandet af det sista tinget före den nya lagens ikraftträdande, men då allt arbete med uppläggandet icke lär kunna medhinnas under mellantiden, är det af vikt att alla förarbeten, som kunna göras, varda dessförinnan utförda.

*Vikten af
förarbeten.*

Under antagande att den nya lagen skall börja tillämpas exempelvis den 1 september 1915,* torde, med hänsyn jämväl till den tid, som kan åtgå för de i 7 § i promulgationslagen omförmälda undersökningar, förberedelserna till fastighetsbokens uppläggande böra påbörjas redan under våren 1914. Domhufvanden bör vid denna tid hafva — i allt fall för någon del af domsagan — erhållit de handlingar, som enligt 22 § i kungörelsen skola för ändamålet till honom öfverlämnas. Han har närmast att vidtaga de i 23 § i kungörelsen omförmälda åtgärder samt därefter att beräkna det ungefärliga antal upplägg, fastighetsboken kommer att upptaga, och rekvirera det antal blanketter, som för uppläggen finnes erforderligt dels till uppläggs »första blad» dels till »efterföljande blad». Vid rekvisitionen bör uppmärksammas att till »första blad» kunna erfordras blanketter,

*Arbetets på-
börjande.*

* För vinnande af öfverensstämmelse med det af särskilde kommitterade upprättade förslag till jordregister hafva formulärbilagorna uppställts så som om den nya lagen skulle träda i kraft redan den 1 januari 1910.

som i öfverskriften innehålla större antal linjer för upptagande antingen af ett flertal fastigheter (t. ex. en fideikommisskomplex) eller af ett flertal ägare (t. ex. i händelse på ett upplägg komma att upptagas flera bruksdelar, som icke äro i laga ordning från hvarandra åtskilda). De blad, som afses för hvarje upplägg, hopföras till ett häfte för sig, och kunna de särskilda häftena lämpligen numreras provisoriskt med blyerts. Uppläggen förses med öfverskrifter, hvarvid dock anteckningarna om ägares namn och åtkomst tills vidare göras endast med blyerts. På vederbörliga upplägg införas därefter *i första spalten* anteckningar om fastigheten, *i andra spalten* anteckning om tvist, där sådan anteckning finnes i den äldre boken samt enligt 6 § i promulgationslagen bör öfverföras till den nya boken, och *i tredje spalten* de anteckningar, som skola af domhafvanden ex officio införas, äfvensom anteckningar angående exekutiva åtgärder, som upptagits i den äldre boken samt jämlikt nyss nämnda § i promulgationslagen böra öfverföras. De hänvisningar, som skola ske från den äldre boken till den nya och omvänt samt från ett upplägg till ett annat i den nya boken, göras under förarbetena endast med blyerts.

Revision och komplettering af förarbetena.

Sedan de undersökningar, som enligt 7 § i promulgationslagen kunna ifrågakomma, blifvit hållna, samt det sista tinget före den nya lagens ikraftträdande afslutats, revideras de gjorda uppläggen. Lagfartsprotokollen för tiden efter de förberedande arbetenas påbörjande granskas, och införas därvid med bläck rubrikanteckningarna om vederbörande ägares namn och åtkomst med iakttagande af de förändringar, som framgått vid berörda granskning. Härpå genomgås anteckningsprotokollen för samma tid för iakttagande af de förändringar, som må hafva timat i fråga om de öfverförda anteckningarna. Visar sig af inkomna utdrag af jordregistret att en fastighet, för hvilken upplägg anordnats, undergått klyfning eller styckning, afföras de blad, som upptaga anteckningar om den odelade fastigheten;* och förfäres på enahanda sätt, där det vid granskningen af anteckningsprotokollen skulle finnas att en öfverförd anteckning blifvit dödad eller af annan anledning icke bör upptagas i den nya boken. För de — genom klyfning, styckning eller afsöndring — nybildade fastigheterna göras nya upp-

* Att afsöndring ägt rum behöfver däremot icke föranleda sådan åtgärd, eftersom stamfastighetens registernummer icke ändras vid afsöndring. Men i stället skall anteckning om afsöndringen ske i första spalten & stamfastighetens upplägg.

lägg, hvarjämte öfverföring sker af nytillkomna inteckningar, som skola af domhafvanden ex officio införas i den nya boken. Har utöfver hvad ofvan upptagits anmälan ingått om någon förändring i fråga om någon fastighet (t. ex. beträffande dess jordnatur), sker anteckning därom i första spalten af fastighetens upplägg.

Sedan uppläggen ordnats efter de i 4 § i kungörelsen angifna grunder samt bladen paginerats med bläck och alla förut med blyerts gjorda hänvisningar likaledes utförts med bläck, sker inbindning af fastighetsboken. Beträffande inbindningen erinras om bestämmelserna i 5 § i kungörelsen, och är därvid tillika att iakttaga, att för de upplägg, som framdeles kunna behövas, icke skola afses blad med linjer för anteckning om ägarens namn och åtkomst.

Förarbetenas avslutande.

För att den i 27 § i kungörelsen omförmälda afskrift af fastighetsboken må kunna vara färdig ungefär samtidigt med den nya lagens ikraftträdande synes det vara lämpligast att redan under förarbetena afskrift tages af därvid gjorda upplägg.

Afskrift af fastighetsboken.

Anvisningar vid särskilda §§ i kungörelsen innefattande närmare föreskrifter huru fastighetsbok skall inrättas och föras m. m.

1 §.

Af bestämmelserna i 1 kap. 3 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom följer att kronojord under enskild disposition (jord som innehafves under ständig besittningsrätt eller s. k. stadgad åborätt) bör upptagas i fastighetsboken. Då rörande fastigheter af sådan egenskap inskrifningsärenden i egentlig mening icke kunna förekomma, torde till upplägg för hvarje dylik fastighet icke böra anslås mer än ett blad.

Beräkning af bladantalet.

Bland omständigheter, som böra föranleda att vid bokens första uppläggande ett större antal blad anslås till upplägg för en fastighet, må särskildt framhållas tillvaron af ett flertal inteckningar, som antingen böra öfverföras och därvid fullständigt upptagas å upplägget — 6 § i promulgationslagen, jämförd med 25 § tredje stycket i kungörelsen — eller ock kunna antagas blifva anmälda till förnyelse.

3 §.

*Uppläggens
öfverskrift.*

Öfverskriften till upplägg för frälseränta bör naturligtvis å högra sidan upptaga namnet å den socken, där den räntepliktiga jorden är belägen.

Lika klart är att formuläret för öfverskriften icke må hindra sammanförande på ett upplägg af fastigheter inom skilda socknar, därest sådant sammanförande eljest skulle befinnas lämpligt.

I fråga om förändring af öfverskriften, där upplägget ändras på sätt i 7 § i kungörelsen sägs, hänvisas till hvad därom under nämnda § här nedan yttras samt till exempel i formulärbilagorna.

Föreskriften om upptagande i rubriken af anteckning om ägarens namn och åtkomst kan naturligtvis ej afse kronojord under enskild disposition. Löses sådan jord till skatte, kan någon motsvarande anteckning i öfverskriften ej heller komma i fråga; den förste ägaren återfinnes i kolumnen för lagfartsökande och i samma rum lämnas ock upplysning om hans åtkomst. (Fångesmannens, d. v. s. kronans, åtkomst torde i dylika ärenden aldrig visas.) Detsamma gäller i tillämpliga delar beträffande nya jordeboksenheter, som efter jordregistret upptagas i fastighetsboken, t. ex. jord, som utbrytes i enlighet med 76 § i lagen om dikning m. m. Men när upplägg göres för fastighet, som icke skall upptagas i fastighetsboken förr än inskrifningsärende rörande fastigheten förekommer, t. ex. för inskrifning af in-teckning i fastighet, som tillhör en from stiftelse, torde anteckning i öfverskriften angående ägarens namn m. m., om utrymme därför finnes, icke vara olämplig.

Anteckning om åtkomsten skall ske äfven när ägaren åtkommit egendomen genom fång, hvarmed han enligt äldre lag ej var pliktig lagfara. Men med undantag för sistnämnda fall fästes ej afseende vid annan åtkomst än sådan, hvarå uppbud, fasta eller lagfart meddelats. Hänvisning kan naturligtvis ock komma att ske till protokoll, som förts vid undersökning, hvarom i 7 § i promulgationslagen förmåles.

Utan hänsyn därtill att ägarens åtkomst må finnas anmärkt i öfverskriften bör naturligtvis rättens protokoll i inskrifningsärenden upptaga anteckning om åtkomsten i vanlig ordning.

4 §.

Föreskriften om den inbördes ordningen mellan upplägg för fastigheter i köping eller municipalsamhälle gäller — likasom 4 § i öfrigt — endast bokens första uppläggande. Den bästa vägledningen för återfinnande af ett visst upplägg lämnas naturligtvis af registret till fastighetsboken.

*Uppläggens
ordnings-
följd.*

6 §.

Skulle i något tingslag frälseräntor förekomma i större antal, torde vara lämpligt att för dem anordna ett särskildt band, äfven om antalet blad i detta band ej komme att uppgå till det i 5 § angifna medeltal. Att i slutet af ett sådant band lämna oskrifna blad till så stort antal som en tredjedel af samtliga blad i bandet torde icke vara behöfligt.

*Frälse-
räntornas
plats.*

7 §.

Att vid styckning af fastighet det för den odelade fastigheten gjorda upplägg bibehålles såsom upplägg för en af fastigheterna torde blifva regel, när styckningen skett under form af afsöndring. Frågan hvilken af fastigheterna skall kvarstå å det gamla upplägget bör besvaras med hänsyn företrädesvis till den förändring beträffande giltigheten af inskrifningarna i tredje spalten å det gamla upplägget, som i samband med styckningen kan komma att äga rum. Skola dessa inskrifningar gälla i en af de nya fastigheterna, men icke i den eller de andra, bör den af inskrifningarna besvärade fastigheten kvarstå å det gamla upplägget. Där denna synpunkt icke lämnar någon vägledning, torde motsvarande hänsyn böra tagas till inskrifningarna i andra spalten, så att, om förändring i äganderätten icke timat i fråga om en af fastigheterna, men väl beträffande en eller flera andra, den fastighet, som fortfarande tillhör ägaren af den odelade fastigheten, får kvarstå å dess upplägg. I sista hand kan hänsyn till anteckningarna i första spalten komma i fråga och det egentligen blott vid afsöndring, enär vid klyfning och ägostyckning anteckningarna i första spalten torde blifva lika vidlyftiga för hvar och en af de utbrutna delarna.

*Anordnande
af nya och
förändring
af befintliga
upplägg.*

Hvad nu yttrats gäller i tillämpliga delar äfven vid öfverföring, som förändres däraf att fastigheter, som sammanförts å ett upplägg, komma i särskilda ägares händer.

Af motiven till 1 kap 7 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom framgår å ena sidan att förbudet mot öfverflyttning till nytt upplägg af hvad å ett äldre upplägg finnes upptaget icke har afseende å anteckningarna i första spalten (hvilken ju alltid bör upptaga vederbörliga anteckningar om den fastighet, för hvilken upplägget är afsedt) samt å andra sidan att när ansökan om lagfart å eller om inteckning i en till storleken bestämd fastighetsdel gjorts innan fastighetsdelen utbrutits (genom ägostyckning eller afsöndring) till särskild fastighet, samt sådan utbrytning sedermera skett och fastighetsdelen erhållit nytt upplägg, anteckningarna om dagen för ansökningen m. m. i det rum å det äldre upplägget, där ärendet införts, böra öfverflyttas till det nya upplägget.

När upplägg, som gjorts för en fastighet, skall förändras så att det kan användas till upplägg för en annan fastighet, måste den förutvarande öfverskriften å *vänstra sidan* undergå motsvarande förändring.* Detta sker i de flesta fall därigenom att den gamla registerbeteckningen omslutes med klammer och den nya (»gällande») införes omedelbart därefter. Var upplägget afsedt för flera fastigheter och skall någon af dem öfverföras till annat upplägg, omslutes dess registerbeteckning med klammer. Skall en fastighet öfverföras till upplägget för en annan fastighet utan att sammanläggas med denna, införes den öfverförda fastighetens registerbeteckning vid sidan af registerbeteckningen för den fastighet, som förut upptagits å upplägget. I första spalten kommer förändringen i allmänhet till synes därigenom att en linje drages tvärs öfver spalten, i andra och tredje spalterna däremot allenast därigenom att i inskrifningsärenden, som inkomma efter förändringen, 4 resp. 3 kolumnen upptager en annan registerbeteckning å fastigheten.

Där afsöndring ägt rum eller afsöndrad lägenhet sammanlagts med annan fastighet, erfordras ej förändring, som nu sagts; dock kan första spaltens afdelande med en tvärlinje äfven i sådant fall ifrågakomma.

* Eftersom anteckning om ägares namn och åtkomst skall ske endast för fastigheter, som upptagas i fastighetsboken vid dess första uppläggande, erfordras för det i texten angifna fall icke någon ändring i öfverskriften å uppläggets *högra sida*.

8 §.

Vid afsöndring erhåller inskrifningsdomaren först när lagfart sökes sådan underrättelse, som föranleder behof af nytt upplägg. Vid klyfning och ägostyckning kommer underrättelsen utan samband med lagfartsansökan. Så snart underrättelsen ingått, sker i första spalten anteckning om förändringen. Skulle, efter det sådan underrättelse kommit inskrifningsdomaren tillhanda, inskrifning förekomma i ärende, som rör den *odelade* fastigheten, torde den af klyfningen eller ägostyckningen föranledda förändring i fråga om upplägg böra vidtagas och ärendet införas på de nya uppläggen.

Ordningen för införande af nya och förändring af befintliga upplägg.

9 §.

Anteckning att vid annan domstol beviljats lagfart å mark, som exproprierats för enskild järnväg, bör ske i första spalten, icke i lagfartsspalten.

Första spalten.

Sedan första spalten afdelats med tvärlinje, bör allt, som öfverhufvud skall om vederbörande fastighet upptagas i denna spalt, införas under tvärlinjen, så att vid eventuella utdrag ur fastighetsboken angående fastigheten det som från denna spalt skall afskrivas må finnas upptaget i ett sammanhang. För det fall, att från en afsöndrad lägenhet ny afsöndring ägt rum, eller tvärtom en afsöndrad lägenhet sammanlagts med stamlägenheten, kan det vara likgiltigt om i ett utdrag af nyss angifna beskaffenhet åtgärden redovisas fullständigt eller allenast den ändrade ägovidden upptages, och har därför det ansetts kunna bero på inskrifningsdomarens fria skön, om vid införande af dylika förändringar spalten bör på nämnda sätt afdelas.

10 §.

För det fall att beslut, hvarigenom inskrifningsdomaren helt och hållet eller till någon del afslagit ansökan om inskrifning af rätt till fast egendom, blifvit till följd af besvär ändradt, saknas föreskrift att anteckning om utslaget skall ske i fastighetsboken. Att besvären föranledt ändring framgår däraf, att inskrifning sedermera sker.

Andra spalten.

11 §.

*Tredje
spalten.*

Föreskriften att där i samma ärende inskrifning eller anteckning sker å flera upplägg, hänvisning i 5 kolumnen å hvarje upplägg skall göras till hvar och ett af de öfriga, beror naturligtvis därpå, att det inskrifna eller antecknade förhållandet angår vederbörande fastigheter gemensamt, såsom fallet är vid gemensamma inteckningar eller när flera fastigheter tagits i mät för samma fordran. Där denna grund ej är för handen, bör regeln ej tillämpas, således ej när till följd af *en* anmälan anteckning sker å flera upplägg om utfärdande af stämning i expropriationsmål eller om ansvarighet för skifteslikvider eller för odlingslån, såvidt nämligen, hvad angår de två sistnämnda fallen, fråga är om fastigheter, för hvilka särskild uträkning af ansvarsbeloppet ägt rum. Har inteckning eller inskrifning sådan förmånsrätt, som i 1 kap. 11 § i lagen om köp, byte och gåfva af fast egendom sägs, bör detta framgå af formen för inskrifningen i 4 kolumnen.

Till förändring af inskrifning är äfven att hänföra partiell dödning. När inskrifning dödas i fastighet, som efter det inskrifningen söktes blifvit utbruten från den därpå besvärade fastigheten, kommer naturligtvis inskrifningen af dödningssätgården att ske å sistnämnda fastighets upplägg, icke å upplägget för den fastighet, som frigöres; och gäller detsamma beträffande ansökan om sådan dödning, när ansökningen icke bifalles.

Där ansökan om nedsättning eller förändring af inskrifning, om utbyte af inteckningshandlingar eller om afskrifning å inteckningshandling af visst belopp bifalles, bör vid inskrifningen i ärendet i 5 kolumnen upptagas anteckning om dagen för ansökningen samt hänvisning till vederbörande § i rättens protokoll. Varder sådan ansökan icke bifallen, skall jämte anteckning och hänvisning, som nu sagts, tillika ske hänvisning till inskrifningsdomarens protokoll. Samma förfaringssätt iakttages i fråga om ansökan angående dödande af inskrifning, dock att när med bifall till dylik ansökan inskrifning i dess helhet dödas, inskrifningen (beslutet) naturligtvis införes i 6 kolumnen. (Jämför formulärbilagorna samt, hvad angår skyldigheten att göra hänvisning till vederbörande protokoll, föreskriften i 17 § i kungörelsen.)

Aftal, som i 3 kap. 38 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom omförmåles, torde i allmänhet styrkas samtidigt som ansökning om nedsättning eller partiell dödning göres. Om därvid inskrifningsbeslutet erhåller sådan affattning, att däraf framgår att inskrifningen gäller med oförändrad (betalnings- och förmåns-) rätt i återstoden af de intecknade fastigheterna, läres särskild anmärkning om aftalet icke vara erforderlig. Anmärkning af ifrågavarande beskaffenhet torde böra ske allenast å upplägget för den fastighet, i afseende hvarå dödning eller nedsättning ifrågakommer, eller, om inskrifningen icke finnes upptagen å särskildt upplägg för denna fastighet, å upplägget för den fastighet, hvarifrån den utbrutits.

I fråga om uppvisande af inteckningshandling jämlikt 3 kap. 23 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom må erinras att i sådant ärende bevis icke skall tecknas å handlingen.

Anmälan att fast egendom utmätts för fordran, hvarför inteckning eller inskrifning meddelats, eller att förordnande meddelats om fast egendoms försäljning utan föregående utmätning bör icke upptagas i rummet för den inteckning eller inskrifning, hvarom i utmättningsärendet är fråga, utan — med hänsyn till behovet af utrymme för afförande af anteckningen — införas i nytt rum.

Besvär mot inskrifningsdomarens beslut kunna naturligtvis afse en dödningsåtgärd, som upptagits i 6 kolumnen. Besvären böra lika fullt anmärkas i 5 kolumnen, men torde det dock vara lämpligt att i sådana fall i 6 kolumnen göra en kortfattad anmärkning (t. ex. »obs. besvär».)

I fråga om det fall att beslut, hvarigenom inskrifningsdomaren helt och hållet eller till någon del afslagit ansökan om inskrifning af rätt till fast egendom, blifvit till följd af besvär ändradt, hänvisas till hvad här ofvan vid 10 § yttrats.

Innehåller det (laga kraftälgande) utslag, som föranledts af besvären, att skedd inskrifning i 4 kolumnen (»ny inskrifning») icke bort meddelas eller är utan verkan, bör naturligtvis anteckningen om utslaget inflyta i 6 kolumnen.

Innan dödande af inskrifning införas i 6 kolumnen är noga att iakttaga att inskrifningen kan gälla fastighet, som efter inskrifningens tillkomst ut-

brutits från den fastighet, å hvars upplägg inskrifningen har sitt rum. Skall inskrifningen icke dödas jämväl i alla lotter, hvori sist berörda fastighet uppläts, måste dödningen införas i 5 kolumnen.

Anteckning i 6 kolumnen att fast egendom sålts utmättningsvis, att löse-skillning för exproprierad fastighet nedsatts eller att fördelning af expropriations-medel ägt rum bör icke ske förr än efter det anteckning om utmättnings- eller expropriationsåtgärdens inverkan på inskrifningarna i fastigheten införts i veder-börliga rum. Saknas anteckning af sistnämnda slag vid någon inskrifning efter det berörda anteckning i 6 kolumnen skett, bör det antagas att inskrifningen ej undergått någon förändring till sin giltighet till följd af ifrågakomna åtgärden.

13 §.

*Införingar-
nas ord-
ningsföljd.*

Den i första stycket gifna regel om ordningsföljden gäller, såsom af 25 § i kungörelsen framgår, icke vid den införelse af äldre inteckningar, som domhufvanden skall ex officio verkställa. Hvarje sådan inteckning bör erhålla särskildt rum på det upplägg, där den införas fullständigt; men hvad angår upplägg, där allenast hänvisning till den fullständiga införelsen skett, torde det, om på samma upplägg skulle förekomma införande af två eller flera sådana hänvisningar, icke vara behöfligt eller ens lämpligt att upptaga dem i särskilda rum.

Från bestämmelsen att ett ärende, som rör en förut gjord inskrifning, skall antecknas i dess rum kan såsom ett skenbart undantag framhållas den ofvan nämnde anvisningen att anteckning om utmättningsåtgärd, som grundas på fordran, hvarför inteckning eller inskrifning meddelats, icke skall upptagas i dess rum utan i ett nytt. Såsom en omedelbar tillämpning af samma bestämmelse följer att, på sätt redan framhållits, inskrifning af partiell dödning af inteckning skall, när den fastighet åtgärden afser utbrutits efter inteckningens tillkomst, införas icke å upplägget för ifrågavarande fastighet utan å upplägget för den fastighet, hvarifrån den utbrutits.

När vid utbyte flera handlingar sättas i stället, torde det i allmänhet lända till reda och öfverskådlighet att till hvar och en af dem anslå nytt rum och icke införa någon i det äldre rummet. Att i 6 kolumnen af sistnämnda rum införa anteckning, hvarigenom den ursprungliga inteckningshandlingen afföres,

torde icke vara lämpligt; en sådan åtgärd skulle fastmera kunna vålla oreda i vissa fall, t. ex. om någon in-teckning skulle hafva nedsatts under den in-teckning, åt hvilken genom en anteckning af berörda slag gäfves utseende som om den vore dödad.

14 §.

Bestämmelserna i denna § hafva närmast afseende å införingar i andra eller tredje spalten men böra jämväl i tillämpliga delar iakttagas beträffande öfverskriften och första spalten.* En rättelse i fråga om registerbeteckningen i öfverskriften måste kunna skiljas från sådan förändring, som sker då upplägget för en fastighet förändras för att kunna tjäna till upplägg för en annan fastighet. Anteckningen om ägarens namn i öfverskriften å högra sidan å upplägg, som göres vid fastighetsbokens första uppläggande, afser i första rummet att underlätta individualiseringen af fastigheterna den tid, då registerbeteckningarna å dem kunna antagas vara mindre kända, men för visst fall har vid denna anteckning knutits rättslig betydelse (se 15 § andra stycket i promulgationslagen) och är det därför af vikt att, om en rättelse af denna anteckning skulle komma i fråga, fastighetsboken må kunna utvisa, icke blott när rättelsen införts utan äfven — omedelbart eller genom hänvisning till protokoll eller anmälan — af hvilken anledning rättelsen skett. Vid rättelse i första spalten torde det ofta vara lämpligt att, innan den nya införingen sker, afdela spalten med en vågrät linje, hvarvid dock bör ihågkommas att under linjen fullständigt skall upptagas allt, hvad första spalten bör innehålla om den fastighet, för hvilken upplägget är afsedt.

Rättelse af fel.

Upptäcker inskrifningsdomaren fel, som han icke äger rätta utan att ansökan därom göres, torde han böra om felet underrätta vederbörande rättsägare, där de äro kända, på det att rättelse eller, om tiden därför är ute, ny inskrifning må kunna sökas så snart som möjligt.

15 §.

Icke blott »nya inskrifningar» utan äfven inskrifningar, som innefatta förändring af tidigare inskrifningar, skola dagtecknas och undertecknas.

Dagtecknade och underskrift.

* Att vid rättelse i öfverskriften eller i första spalten anteckning i någon af de för anmärkningar afsedda kolumner icke kommer i fråga torde säga sig själf.

16 §.

*Förteckning
öfver ären-
den, som an-
mälts ome-
delbart hos
inskrif-
ningsdoma-
ren.*

Den i denna § omförmälda förteckning synes böra upptaga alla ärenden, som efter fastighetsbokens första uppläggande skola antecknas i boken samt icke höra till rättens protokoll i inskrifningsärenden. I förteckningen böra sålunda under särskilda nummer upptagas anteckningar därom att ägaren af en fastighet affidit eller att hans egendom afträdts till konkurs, äfven om särskild anmälan om förhållandet icke inkommit till inskrifningsdomaren utan anteckningen i fastighetsboken skulle kunna grundas på en vid domstolen i orten inregistrerad bouppteckning eller handlingar i en vid samma rätt anhängig konkurs. Att i dylika fall eller vid utfärdande af stämning i expropriationsmål en skriftlig anmälan göres torde nämligen icke vara af något verkligt behof påkalladt, utan synes det på sin höjd kunna ifrågasättas att i förteckningen skall ske hänvisning till vederbörande arkivhandling.

I fråga om besvär öfver inskrifningsdomarens beslut synes det vara lämpligt att i förteckningen under samma nummer som besvären jämväl anteckna dagen då besvären insändts till hofrätten.

De anmälningshandlingar, som stanna hos inskrifningsdomaren, torde för hvarje kalenderår böra jämte förteckningen sammanföras i ett band.

20 §.

*Förteckning
öfver uppskjutna
ärenden.*

Den förteckning, hvarom denna § handlar, skall icke upptaga ansökningar, som förklarats hvilande. Förteckningen afser att underlätta kontrollen därå att, sedan ett ärende uppskjutits, sökanden inom utsatt tid fullgör hvad honom ålagts, enär i annat fall och såvidt nytt uppskof icke medgifvits, ansökningen skall — äfven om den icke anmälts till ny handläggning — af inskrifningsdomaren afslås.

Huru förteckningen bör inrättas beror i viss mån på antalet ärenden, som kommer att upptagas i densamma. Kan det antagas, att i ett tingslag en mängd ärenden uppskjutes, torde det vara lämpligt att i förteckningen införa en kolumn för anteckning om den åtgärd (bifall till ansökningen, hvilandeförklaring, nytt uppskof, afslag), som vidtages vid utgången af den utsatta tiden, äfvensom

att för hvarje tingssammanträde, därtill ärenden uppskjutits, sammanföra dessa å ett särskildt upplägg. För tingslag, där inskrifningsansökningar i allmänhet kunna omedelbart bifallas, torde förteckningen kunna erhålla nödig öfverskådlighet äfven om de uppskjutna ärendena införas efter hvarandra i den ordningsföljd, hvori de förekomma i inskrifningsdomarens protokoll, allenast det iakttages att ärendet vid förnyadt uppskof på nytt upptages i förteckningen samt att ärendet på lämpligt sätt afföres från förteckningen, när den utsatta tiden gått till ända.

Ifrågavarande förteckning får särskild betydelse för uppskjutna ärenden angående inteckningsförnyelse, enär den kan tjäna till ledning vid införande i fastighetsboken af den anmärkning, som för visst fall föreskrifvits i 11 § i promulgationslagen.

21 §.

Vid uppläggande af register för fastighetsboken torde det vara lämpligt att föra särskildt register för köping eller municipalsamhälle. Eljest synes det — med undantag möjligen för det fall att tingslaget skulle bestå af ett fåtal större socknar med många fastigheter — vara lämpligast att registret göres gemensamt för tingslaget. Då registret upptager fastigheter inom mer än en socken, bör det för hvarje fastighet jämte dess registerbeteckning angifva socknens namn. Hänvisningen till fastighetsboken bör angifva vederbörande band samt första bladet i upplägget. Där alla blad, som vid bokens första uppläggande beräknats till upplägg för en fastighet, blifvit fullskrifna, bör i registret ske hänvisning jämväl till nytt blad, som icke följer omedelbart efter närmast föregående till upplägget hörande blad; och är det med hänsyn härtill önskvärdt att registret från början förses med flera kolumner. Särskild kolumn för »band» torde ej erfordras, utan torde »band» och »blad» kunna föras i en kolumn, exempelvis sålunda 2:27. När en i registret införd fastighetsbeteckning upphör att vara »gällande», bör den öfverlinjeras med rödt.

Register till fastighetsboken.

22 §.

Vid afgörande af frågan, huruvida vid första uppläggandet af fastighetsboken en viss fastighet bör däri upptagas, torde den, som har att upplägga boken, böra jämföra de för sådant ändamål till honom öfverlämnade handlingar med de äldre böckerna. Härvid kan nämligen befinnas att en fastighet, som

Sofring af det för fastighetsböckernas uppläggande afsedda material m. m.

upptagits i afskriften af fastighetsregistret eller i utdraget af mantalslängden, förvärfvats för kronans räkning, exempelvis för bildande af kronopark, eller att eljest sådan förändring beträffande äganderätten till fastigheten timat att den jämlikt 1 kap. 3 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom icke skall upptagas i fastighetsboken förr än inskrifningsärende rörande fastigheten förekommer. Är ansökan om lagfart å fastigheten hvilande, bör den dock upptagas i boken. Det säger sig själf att så äfven bör ske, där fastigheten, såsom någon gång händer, särskildt i fråga om fastigheter, som inköpts till boställen, skulle vara besvrad af inteckning af beskaffenhet att vid uppläggandet af boken böra där införas. Och lika tydligt är att den omständighet att fastigheten må vara besvrad af inteckning för fordran icke föranleder därtill att upplägg för fastigheten göres förr än förnyelse af inteckningen sökes.

Har en del af en fastighet exproprierats, skall jämlikt 1 kap. 5 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom, då lagfart å det exproprierade området sökes, inskrifningen ske å stamfastighetens upplägg. Stadgandet torde emellertid icke hindra att, om något ytterligare inskrifningsärende rörande området skulle förekomma, särskildt upplägg därför göres. Att icke heller område, som exproprierats från en fastighet före uppläggandet af fastighetsboken, bör utom i nyss angifna fall däri upptagas å särskildt upplägg lära följa af bestämmelsen i nyss nämnda §.

Då frälseränta är ett särskildt beskattningsföremål, har det antagits att uppgift å frälseräntor kan erhållas från taxeringsmyndigheterna. Skulle i denna uppgift en frälseränta upptagas såsom utgående från flera jordeboksenheter (t. ex. frälseräntan af hemmanen Vinön n:ris 1—11), bör den i allt fall i fastighetsboken ej erhålla mer än ett upplägg, likasom å andra sidan, då annan delning af frälseränta än efter kvotdelar ej förekommer, icke heller den omständighet, att ett räntepliktigt hemman må hafva styckats, bör föranleda till att räntan fördelas på lika många upplägg som hemmanet.

Har lagfart å frälseränta beviljats för kronan, skall, på sätt af 1 kap. 3 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom framgår, upplägg för frälseräntan icke göras vid fastighetsbokens första uppläggande.

23 §.

Den undersökning rörande äganderätten till de särskilda fastigheterna, hvarom i denna § förmäles, torde till allra största delen vara undangjord vid det arbete, som ålegat domhufvanden under förberedelserna till jordregistrets utarbetande. — Anteckningen om registerbeteckningen synes böra ske i kolumn 2 å uppläggen i de äldre böckerna.

Undersökning rörande äganderätten till de särskilda fastigheterna.

25 och 26 §§.

Af föreskriften i 6 § i promulgationslagen om införande i fastighetsboken af hvad den enligt äldre lag förda bok upptager angående vissa inteckningar följer naturligtvis att de förändringar, dessa inteckningar enligt den äldre boken undergått, äfvenledes skola införas i fastighetsboken. Frågan i hvilken kolumn förändringarna skola upptagas torde böra besvaras så, att de införas i 4 kolumnen, om de lämpligen kunna redovisas i referatet af inteckningen, hvilket väl i regel är händelsen beträffande partiell dödning, men däremot i 5 kolumnen då, såsom fallet väl är vid postposition, anteckningen måste affattas mera vidlyftigt för att få nödig tydlighet.

Öfverföring och förnyelse af inteckningar.

Detsamma måste i hufvudsakliga delar gälla om inteckningar, som äro underkastade förnyelsetväng. Förnyelsen sker genom inskrifning; har inteckningen dessförinnan undergått någon förändring, är det ju inteckningen i dess förändrade skick som skall inskrifvas. Men när det är fråga om dylika inteckningar måste förändringarna upptagas efter inteckningsprotokollet, icke med ledning af den äldre boken.

För inteckningar, som domhufvanden skall ex officio införa i den nya boken, antecknas i tredje spaltens 2 kolumn den dag, då inteckningen (enligt den äldre boken) söktes. För inteckningar, som förnyas, måste motsvarande anteckning däremot afse den dag, då förnyelsen (»inskrifningen») söktes, men för att frambäfva den dag, från hvilken inteckningens förmånsrätt gäller, bör denna dag med understrykning utmärkas i 4 kolumnen.

När en inteckning, som domhufvanden skall ex officio öfverföra, besvårar flera fastigheter — vare sig från början eller till följd af styckning af en in-

tecknad fastighet — är det nog att inteckningen upptages fullständigt på ett upplägg, helst på upplägget för den fastighet, som den kan anses förnämligast angå, eller, om den skulle finnas angå flera fastigheter ungefär lika, å det af ifrågavarande upplägg, som kommer först i fastighetsboken. Å de öfriga uppläggen sker allenast hänvisning till den fullständiga införingen.* Skulle sedermera inteckningen dödas i en fastighet, å hvars upplägg den icke fullständigt antecknats, införes naturligtvis dödningen å det upplägg, där den fullständiga anteckningen skett, men torde det vara lämpligt att såväl hänvisningen å detta upplägg till upplägget för den fastighet, dödningsåtgärden afser, som motsvarande hänvisning å sistberörda upplägg inklamras eller öfverlinjeras med rödt. — Med hänsyn till bestämmelsen i 27 § i kungörelsen om utlämnande af afskrift af fastighetsboken lär det emellertid icke vara lämpligt att hänvisa till upplägg för fastighet inom annan socken; och gäller denna erinran äfven i fråga om köpingar och municipalsamhällen.

Beträffande inteckningar, som förnyas, måste fullständig inskrifning ske å uppläggen för alla fastigheter, som förnyelsen afser.

När jämlikt 11 § i promulgationslagen anmärkning i fastighetsboken skall göras i ett uppskjutet ärende angående förnyelse af inteckning, bör ärendet upptagas i 5 kolumnen. Beviljas sedermera förnyelse, sker inskrifning däraf på vanligt sätt. Har i ärendet anmärkning införts å upplägg, där vid den slutliga pröfningen inskrifning af förnyelsen ej sker, bör såväl den å detta upplägg införda anmärkning som den hänvisning till samma upplägg, som kan hafva gjorts å annat upplägg, öfverlinjeras med rödt. — Anmärkningar af ifrågavarande slag skola af inskrifningsdomaren göras ex officio och föranleda sålunda ej någon expedition.

27 §.

Tillhandahållande af afskrift af stommen till fastighetsboken.

I den afskrift af stommen till fastighetsboken, som domhafvanden skall utlämna, böra bladen ej pagineras särskildt utan för »band» och »blad» angifva samma nummer som hufvudskriften.

Den kungörelse, som Konungens befallningshafvande har att utfärda, torde kunna utgå på en gång för alla tingslag och städer i länet.

* Jfr hvad vid 12 § yttrats för det fall att på samma upplägg hänvisning skall ske till flera fullständiga införingar.

28 §.

När en inteckning, som icke införts i fastighetsboken, skall nedsättas under en i denna upptagen inteckning, skall beslutet upptagas uti inskrifningsdomarens protokoll och anmärkas i den äldre boken, om inteckningen finnes där införd. Ifrågakommer att en i fastighetsboken införd inteckning nedsättes under en inteckning, som icke blifvit där införd, sker inskrifning på vanligt sätt i fastighetsboken. Lika litet här som eljest vid postposition sker någon anteckning i rummet för den inteckning, som rycker upp.

Vissa anteckningar i den äldre boken.

Anvisning i fråga om renovation af fastighetsboken.

Under antagande att den nya lagen träder i kraft den 1 september 1915 torde de afskrifter af stommen till fastighetsboken, som domhafvanden enligt 27 § i kungörelsen utlämnat, kunna återfordras mot slutet af år 1916. Sedan dessa afskrifter noggrant kollationerats, införes i dem allt, som under tiden från och med nämnde den 1 september intill utgången af år 1916 upptagits i fastighetsboken. Detta arbete bör hafva medhunnits före den 1 april 1917, så att renovationen må kunna insändas till hofrätten inom den i 1 kap. 25 § i lagen om inskrifning af rätt till fast egendom bestämda tid.*

Första insändandet af renoverad fastighetsbok.

För den renovation, som därefter skall ske, böra blanketter till erforderligt antal hopföras till ett häfte. De nytillkomna införingarna afskrifvas upplägg för upplägg (icke hvarje ärende för sig efter ordningsföljden i rättens protokoll och förteckningen öfver ärenden, som anmälts omedelbart hos inskrifningsdomaren). Genom blankettens afdelande med en tvärclinje (rubriklinje) öfver båda sidorna beredes möjlighet att å samma blankett upptaga renovation från flera upplägg i fastighetsboken. Då anteckning i ett ärende införts i ett rum, där en tidigare införing finnes, bör allt hvad i rummet finnes upptaget afskrifvas, icke blott den nya, ej förut renoverade införingen. Erinras må att renovationen icke omfattar de ärenden, som under en viss tid inkommit, utan de införingar, som under samma tid skett i fastighetsboken.

Renovation af införingarna, tillkomna efter den tid, den först insända renovationen omfattat.

* Härvid har förutsatts att med anledning af sistnämnda lagrum Konungen medgifvit anstånd med insändande af renovation af hvad under september—december 1915 införts i fastighetsboken.

Anm. Enligt den nya lagen kommer fastighetsbok i stad att i hufvudsak föras på samma sätt som fastighetsbok på landet. Den väsentligaste skillnaden förekommer i fråga om beskrifningen af fastigheten i första spalten, men då anteckningarna härutinnan lära komma att i den nya fastighetsboken för stad ske på samma sätt som i den äldre och de införingar, som skola göras i ärenden angående förändring af tomts område, motsvaras af införingarna i fastighetsbok för landet i ärenden om afsöndrad lägenhets sammanläggning med annan fastighet, har det icke ansetts erforderligt att utarbета särskilda formulär till ledning för fastighetsbokföring i stad. Anvisningarna hänföra sig likaledes närmast till fastighetsbokföringen å landet.

I formulärbilagorna förekomma på några ställen hänvisningar till upplägg, som det icke ansetts nödigt att befordra till trycket.

Innehållsförteckning.

	Sid.
Underdånig skrifvelse	I
Förslag till	
Lag om köp, byte och gåfva af fast egendom	3
1 kap. Om köp och byte	3
2 kap. Om gåfva	8
Lag om rätt till undantag af fast egendom	12
Lag om inskrifning af rätt till fast egendom	16
1 kap. Om fastighetsbok	16
2 kap. Om lagfart	22
3 kap. Om inteckning	27
4 kap. Om inskrifning af nyttjanderätt samt rätt till servitut, undantag, ränta eller afgäld	40
Lag om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om inskrifning af rätt till fast egendom	45
Lag om inskrifningsting	52
Lag om särskild värdering af afsöndrad lägenhet	53
Lag innefattande särskilda föreskrifter angående inskrifning af tomträtt samt af fång till sådan rätt så ock i fråga om inteckning i tomträtt	55
Lag innefattande särskilda föreskrifter angående inskrifning af rätt till järnväg och utmätning af järnväg så ock i fråga om förvaltning af järnväg under konkurs	59
Lag om ändrad lydelse af 9 kap. 4 § och 16 kap. 1 § ärfdebalken	68
Lag om ändrad lydelse af 4 kap. 2, 3, 7 och 9 §§ i lagen den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom	70
Lag om ändrad lydelse af 17 kap. 6 och 9 §§ handelsbalken	72
Lag om tillägg till 6 kap. strafflagen	74
Lag om ändring i vissa delar af utsökningslagen	75
Lag om ändrad lydelse af 10 § 3 mom. och 23 § 4 mom. i förordningen den 10 augusti 1877 om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende därå iakttagas skall	123
Lag om ändring af vissa bestämmelser i konkurslagen	124

	Sid.
Lag om ändrad lydelse af 2 § i förordningen den 18 september 1862 huru gäld vid dödsfall betalas skall och om urarfvagörelse, så ock angående undanskiftande af egendom i död makes bo	130
Lag om ändrad lydelse af 2, 24 och 26 §§ i förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof	132
Lag om ändrad lydelse af 71 § i lagen den 20 juni 1879 om dikning och annan afledning af vatten	135
Lag om ändrad lydelse af 31 § i grufvestadgan den 16 maj 1884	136
Lag om ändrad lydelse af förordningen den 20 juli 1855 angående kronans rätt vid återbetalning af lån, som blifvit i jordebok antecknade	138
Lag om ändrad lydelse af 2, 59, 83 och 136 §§ i stadgan den 9 november 1866 om skiftesverket i riket	139
Lag om tillägg till 29 § i lagen den 27 juni 1896 om hemmansklyfning, ägo-styckning och jordafsöndring	142
Lag om ändrad lydelse af 1 § i förordningen den 16 juni 1875 angående särskilda protokoll öfver lagfarter, inteckningar och andra ärenden	143
Lag om afsöndrad lägenhets sammanläggning med annan fastighet	145
Lag om ändring af vissa bestämmelser i lagen den 26 maj 1899 angående förändring af tomts område	148

Motiv till

Förslag till lag om köp, byte och gåfva af fast egendom	153
1 kap. Om köp och byte	155
2 kap. Om gåfva	207
Förslag till lag om rätt till undantag af fast egendom	213
Förslag till lag om inskrifning af rätt till fast egendom	228
1 kap. Om fastighetsbok	240
2 kap. Om lagfart	269
3 kap. Om inteckning	309
4 kap. Om inskrifning af nyttjanderätt samt rätt till servitut, undantag, ränta eller afgäld	383
Förslag till lag om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om inskrifning af rätt till fast egendom	400
Förslag till lag om inskrifningsting	415
Förslag till lag om särskild värdering af afsöndrad lägenhet.	417
Förslag till lag innefattande särskilda föreskrifter angående inskrifning af tomträtt samt af fång till sådan rätt så ock i fråga om inteckning i tomträtt	421

	Sid.
Förslag till lag innefattande särskilda föreskrifter angående inskrifning af rätt till järnväg och utmätning af järnväg så ock i fråga om förvaltning af järnväg under konkurs	423
Förslag till lag om ändrad lydelse af 9 kap. 4 § och 16 kap. 1 § ärfdabalken	427
Förslag till lag om ändrad lydelse af 4 kap. 2, 3, 7 och 9 §§ i lagen den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom	431
Förslag till lag om ändrad lydelse af 17 kap. 6 och 9 §§ handelsbalken	432
Förslag till lag om tillägg till 6 kap. strafflagen	435
Förslag till lag om ändring i vissa delar af utsökningslagen	436
Förslag till lag om ändrad lydelse af 10 § 3 mom. och 23 § 4 mom. i förordningen den 10 augusti 1877 om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende därå iakttagas skall.	500
Förslag till lag om ändring af vissa bestämmelser i konkurslagen	501
Förslag till lag om ändrad lydelse af 2 § i förordningen den 18 september 1862 huru gäld vid dödsfall betalas skall och om urarfvagörelse, så ock angående undanskiftande af egendom i död makes bo	512
Förslag till lag om ändrad lydelse af 2, 24 och 26 §§ i förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof	513
Förslag till lag om ändrad lydelse af 71 § i lagen den 20 juni 1879 om dikning och annan afledning af vatten	515
Förslag till lag om ändrad lydelse af 31 § i grufvestadgan den 16 maj 1884	516
Förslag till lag om ändrad lydelse af förordningen den 20 juli 1855 angående kronans rätt vid återbetalning af lån, som blifvit i jordebok antecknade	517
Förslag till lag om ändrad lydelse af 2, 59, 83 och 136 §§ i stadgan den 9 november 1866 om skiftesverket i riket	522
Förslag till lag om tillägg till 29 § i lagen den 27 juni 1896 om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring	526
Förslag till lag om ändrad lydelse af 1 § i förordningen den 16 juni 1875 angående särskilda protokoll öfver lagfarter, inteckningar och andra ärenden	534
Förslag till lag om afsöndrad lägenhets sammanläggning med annan fastighet	535
Förslag till lag om ändring af vissa bestämmelser i lagen den 26 maj 1899 angående förändring af tomts område	542

Bilagor.

I. Öfversikt af lagfartsinstitutets utveckling	545
II. Öfversikt af panträttsinstitutets utveckling i fråga om fast egendom	564
III. Hufvudpunkterna af utländsk lagstiftning om inskrifning af rätt till fast egendom	580

IV. Om återköpsrätt enligt utländsk lagstiftning	Sid. 609
V. Utkast till kungörelse innefattande föreskrifter angående aktbildning i inskrifningsärenden (med formulärbilagor)	618

Bihang.

Förslag till kungörelse innefattande närmare föreskrifter huru fastighetsbok skall inrättas och föras m. m.	627
Formulärbilagor	639
Anvisningar	675